

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 38

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

1 februarie 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 038/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
2016/C 038/02	Numirea grefierului	2

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 038/03	Cauzele conexe C-124/13 și C-125/13: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 decembrie 2015 – Parlamentul European, Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 1243/2012 — Alegerea temeiului juridic — Articolul 43 alineatele (2) și (3) TFUE — Decizie politică — Plan pe termen lung pentru rezervele de cod]	3
2016/C 038/04	Cauza C-166/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH (Trimitere preliminară — Achiziții publice — Directiva 89/665/CEE — Principiile efectivității și echivalenței — Proceduri privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice — Termen de introducere a căii de atac — Legislație națională care condiționează acțiunea în despăgubire de constatarea prealabilă a nelegalității procedurii — Termen de decădere care începe să curgă independent de cunoașterea nelegalității de către solicitant)	4

RO

2016/C 038/05	Cauza C-280/14 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 decembrie 2015 – Republica Italia/Comisia Europeană (Recurs — Politică regională — Programul operațional regional POR Puglia (Italia) din cadrul obiectivului nr. 1 (2000-2006) — Reducerea contribuției financiare comunitare acordate inițial prin Fondul european de dezvoltare regională)	4
2016/C 038/06	Cauza C-301/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Pfothenhilfe-Ungarn e.V./Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein [Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1/2005 — Articolul 1 alineatul (5) — Protecția animalelor în timpul transportului — Transport de câini fără stăpân dintr-un stat membru în altul efectuat de o asociație de protecție a animalelor — Noțiunea „activitate economică” — Directiva 90/425/CEE — Articolul 12 — Noțiunea „operator angrenat în schimburile intracomunitare”]	5
2016/C 038/07	Cauza C-312/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Ráckevei Járásbíróság – Ungaria) – Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos, Mártonné Lantos (Trimitere preliminară — Directiva 2004/39/CE — Articolul 4 alineatul (1) și articolul 19 alineatele (4), (5) și (9) — Piețele instrumentelor financiare — Noțiunea „servicii și activități de investiții” — Dispoziții vizând garantarea protecției investitorilor — Norme de conduită pentru furnizarea de servicii de investiții clienților — Obligația de a evalua caracterul adecvat al serviciului furnizat — Consecințe contractuale ale nerespectării acestei obligații — Contract de credit de consum — Împrumut exprimat în valută — Deblocarea și rambursarea împrumutului în monedă națională — Clauze referitoare la cursurile de schimb valutar)	6
2016/C 038/08	Cauza C-326/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG (Trimitere preliminară — Directiva 2002/22/CE — Rețele și servicii de comunicații electronice — Drepturile utilizatorilor — Dreptul abonaților de a denunța contractul fără penalități — Modificare tarifară care rezultă din condițiile contractuale — Majorare a tarifului în caz de majorare a prețului de consum)	6
2016/C 038/09	Cauza C-338/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d’appel de Bruxelles – Belgia) – Quenon K. SPRL/Beobank SA, fostă Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, fostă Citilife SA [Trimitere preliminară — Agenți comerciali independenți — Directiva 86/653/CEE — Articolul 17 alineatul (2) — Rezilierea contractului de agenție de către comitent — Despăgubirea agentului — Interzicerea cumulului sistemului privind indemnizația de clientelă cu sistemul reparării prejudiciului — Dreptul clientului la daune interese suplimentare indemnizației de clientelă — Condiții]	7
2016/C 038/10	Cauza C-345/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – SIA „Maxima Latvija”/Konkurences padome [Trimitere preliminară — Concurență — Articolul 101 alineatul (1) TFUE — Aplicarea unei reglementări naționale similare — Competența Curții — Noțiunea „acord având ca obiect restrângerea concurenței” — Contracte de închiriere comercială — Centre comerciale — Dreptul chiriașului de referință de a se opune închirierii de către locator a unor spații comerciale unor terți]	8
2016/C 038/11	Cauza C-487/14: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – SC Total Waste Recycling SRL/Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség [Trimitere preliminară — Mediu — Deșeuri — Transferuri — Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 — Transferuri în interiorul Uniunii Europene — Punct de intrare diferit de cel prevăzut în notificare și în acordul preliminar — Modificare semnificativă privind detaliile transferului deșeurilor — Transfer ilegal — Proporționalitatea amenzi administrative]	9

2016/C 038/12	Cauza C-509/14: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Spania) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)/Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial [Trimitere preliminară — Directiva 2001/23/CE — Articolul 1 alineatul (1) — Transferuri de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Obligația de preluare a lucrătorilor de către cesionar — Întreprindere publică însărcinată cu prestarea unui serviciu public — Furnizarea serviciului de către o altă întreprindere în temeiul unui contract de gestiune de servicii publice — Decizia de a nu prelungi acest contract după scadență — Menținerea identității entității economice — Activitate care se bazează în principal pe echipamente — Nepreluarea personalului]	10
2016/C 038/13	Cauza C-44/15: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Hauptzollamt Frankfurt am Main/Duval GmbH & Co. KG (Trimitere preliminară — Uniune vamală și Tarif vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Poziția 9025 — Noțiunea „termometru” — Indicatoare de expunere la o temperatură de răspuns predeterminată de unică folosință)	10
2016/C 038/14	Cauza C-82/15 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 decembrie 2015 – PP Nature-Balance Lizenzen GmbH/Comisia Europeană (Recurs — Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Articolele 31 și 116 — Decizie a Comisiei de obligare a statelor membre să retragă și să modifice autorizațiile naționale de introducere pe piață a medicamentelor de uz uman care conțin substanța activă „tolperison”)	11
2016/C 038/15	Cauza C-592/13: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 6 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico/Ediltecnica SpA [Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Articolul 191 alineatul (2) TFUE — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Reglementare națională care nu prevede posibilitatea administrației de a impune proprietarilor de terenuri poluate care nu au contribuit la această poluare executarea de măsuri preventive și reparatorii și care nu prevede decât obligația de rambursare a intervențiilor efectuate de administrație — Compatibilitate cu principiile poluatorului plătește, precauției, acțiunii preventive și al corectării în mod prioritar la sursă a atingerilor aduse mediului]	12
2016/C 038/16	Cauza C-156/14: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 6 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Tamoil Italia SpA/Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare [Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — - Articolul 191 alineatul (2) TFUE — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Reglementare națională care nu prevede posibilitatea ca administrația să impună proprietarilor terenurilor poluate care nu au contribuit la această poluare executarea unor măsuri de prevenire și de reparare și care prevede doar obligația de rambursare a costurilor aferente intervențiilor efectuate de administrație — Compatibilitate cu principiile „poluatorul plătește”, precauției, acțiunii preventive și remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului]	12
2016/C 038/17	Cauza C-424/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 30 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Trimitere preliminară — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolele 213 și 214 — Nedeclararea începerii unei activități — Scutire pentru întreprinderile mici — Sancțiune)	13

2016/C 038/18	Cauza C-500/14: Ordonanța Curții (Camera a treia) din 6 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale ordinario di Torino – Italia) – Ford Motor Company/Wheeltrims srl (Trimitere preliminară — Desene sau modele industriale — Directiva 98/71/CE — Articolul 14 — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Articolul 110 — Așa-zisa clauză „privind reparațiile” — Utilizarea de către un terț a unei mărci, fără acordul titularului, pentru piese de schimb sau accesorii pentru vehicule automobile identice cu produsele pentru care este înregistrată marca)	14
2016/C 038/19	Cauza C-517/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 6 octombrie 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Comisia Europeană, Regatul Țărilor de Jos, Nederlandse Zuivelorganisatie [Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 510/2006 — Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate — Înregistrarea denumirii „Edam Holland” — Producători care utilizează denumirea „edam” — Lipsa interesului de a exercita acțiunea]	14
2016/C 038/20	Cauza C-519/14 P: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 6 octombrie 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Comisia Europeană, Regatul Țărilor de Jos, Nederlandse Zuivelorganisatie [Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 510/2006 — Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate — Înregistrarea denumirii „Gouda Holland” — Producători care utilizează denumirea „gouda” — Lipsa interesului de a exercita acțiunea]	15
2016/C 038/21	Cauza C-530/14 P: Ordonanța Curții din 22 octombrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă (Recurs — Ajutoare de stat — Cazinouri grecești — Regim care prevede o sarcină de 80 % asupra taxelor de intrare în cantumuri diferite — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Noțiunea „ajutor de stat” — Avantaj — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)	15
2016/C 038/22	Cauza C-545/14 P: Ordonanța Curții(Camera a șaptea) din 1 decembrie 2015 – Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană (Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Acțiune în despăgubire — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Zimbabwe — Retragerea persoanei interesate de pe lista persoanelor și a entităților vizate — Repararea prejudiciului pretins suferit)	16
2016/C 038/23	Cauza C-1/15 SA: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 21 septembrie 2015 – La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL/Comisia Europeană (Cerere de autorizare a unei popriri în mâinile Comisiei Europene)	16
2016/C 038/24	Cauza C-2/15 SA: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 29 septembrie 2015 – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias/Comisia (Cerere de autorizare a unei popriri în mâinile Comisiei Europene)	17
2016/C 038/25	Cauza C-74/15: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 19 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Oradea – România) – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA și alții [„Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Protecția consumatorilor — Directiva 93/13/CEE — Articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 litera (b) — Clauze abuzive care figurează în contractele încheiate cu consumatorii — Contracte de fidejusiune și de garanție imobiliară încheiate cu o instituție de credit de persoane fizice care acționează în scopuri care nu intră în cadrul activității lor profesionale și care nu au un raport de natură funcțională cu societatea comercială pentru care garantează”]	17

2016/C 038/26	Cauza C-120/15: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 21 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Košiciach – Slovacia) – Kovozber s. r. o./Daňový úrad Košice [Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 183 — Rambursarea excedentului de TVA — Reglementare națională care nu prevede calcularea unor dobânzi de întârziere referitoare la rambursarea a excedentului de TVA decât de la expirarea unui termen de zece zile de la încheierea unei proceduri de verificare fiscală]	18
2016/C 038/27	Cauza C-137/15: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 17 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Spania) – María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Directiva 79/7/CEE — Articolul 4 alineatul (1) — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Lucrători pe fracțiune de normă, în principal de sex feminin — Reglementare națională care prevede un quantum maxim al prestației de șomaj — Reglementare care recurge, pentru calcularea acestui quantum, la raportul dintre timpul de lucru al angajaților pe fracțiune de normă vizați și timpul de lucru al angajaților cu normă întreagă)	19
2016/C 038/28	Cauza C-152/15: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 23 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalia) – Cruz & Companhia Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL [Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Articolul 4 alineatul (1) și articolul 13 — Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 — Articolul 19 alineatul (1) litera (a) — Condiții pentru eliberarea garanției constituite pentru a asigura rambursarea avansului — Condiții pentru acordarea restituirii — Produsele exportate să fie calitativ sănătoase și să prezinte o calitate adecvată pentru comercializare — Luarea în considerare, pentru acordarea restituirii, a faptelor stabilite de autoritatea competentă în urma unui control care are loc după exportul efectiv și vămuirea produselor — Interpretarea Hotărârii Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432)]	19
2016/C 038/29	Cauza C-463/15 PPU: Ordonanța Curții (Camera a patra) din 25 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Openbaar Ministerie/A. (Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia cadru 2002/584/JAI — Mandat european de arestare — Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 punctul 1 — Condiții de executare — Drept penal național care subordonează executarea unui mandat european de arestare condiției ca, pe lângă dubla incriminare, fapta incriminată să fie pedepsită în conformitate cu dreptul statului membru de executare cu o pedeapsă sau cu o măsură de siguranță privative de libertate a căror durată maximă este de cel puțin douăsprezece luni)	20
2016/C 038/30	Cauza C-29/15 P: Recurs introdus la 26 ianuarie 2015 de Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 25 noiembrie 2014 în cauza T-556/13, Verband der Kölnisch Wasser Hersteller, Köln e.V./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	21
2016/C 038/31	Cauza C-548/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 21 octombrie 2015 – J.J. de Lange/Staatssecretaris van Financiën	21
2016/C 038/32	Cauza C-556/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 28 octombrie 2015 – Fondul Proprietatea SA/Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)	22
2016/C 038/33	Cauza C-559/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 3 noiembrie 2015 – Onix Asigurări SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)	22

2016/C 038/34	Cauza C-560/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 30 octombrie 2015 – Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni și alții	23
2016/C 038/35	Cauza C-565/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 4 noiembrie 2015 – Hans-Peter Ofenböck	24
2016/C 038/36	Cauza C-568/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Stuttgart (Germania) la 5 noiembrie 2015 – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V./comtech GmbH	25
2016/C 038/37	Cauza C-569/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 5 noiembrie 2015 – X/Staatssecretaris van Financiën	25
2016/C 038/38	Cauza C-570/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 5 noiembrie 2015 – X/Staatssecretaris van Financiën	26
2016/C 038/39	Cauza C-573/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Liège (Belgia) la 9 noiembrie 2015 – État belge/Oxycure Belgium SA	27
2016/C 038/40	Cauza C-575/15 P: Recurs introdus la 9 noiembrie 2015 de Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 9 septembrie 2015 în cauza T-584/14, INDITEX/OAPI – ANSELL (ZARA)	27
2016/C 038/41	Cauza C-580/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgia) la 9 noiembrie 2015 – Johannes Van der Weegen, Anna Pot/Belgische Staat	29
2016/C 038/42	Cauza C-583/15: Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Portugheză	29
2016/C 038/43	Cauza C-584/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif de Melun (Franța) la 11 noiembrie 2015 – Glencore Céréales France/Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	30
2016/C 038/44	Cauza C-585/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) la 12 noiembrie 2015 – Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge	31
2016/C 038/45	Cauza C-598/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera (Spania) la 16 noiembrie 2015 – Banco Santander, S.A./Cristobalina Sánchez López	32
2016/C 038/46	Cauza C-599/15 P: Recurs introdus la 16 noiembrie 2015 de către România împotriva ordonanței Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 14 septembrie 2015 în cauza T-784/14, Comisia/România	33
2016/C 038/47	Cauza C-601/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 17 noiembrie 2015 – J. N./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	34
2016/C 038/48	Cauza C-604/15 P: Recurs introdus la 15 noiembrie 2015 de Ana Pérez Gutiérrez împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 9 septembrie 2015 în cauza T-168/14, Pérez Gutierrez/Comisia . . .	35
2016/C 038/49	Cauza C-609/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Spania) la 18 noiembrie 2015 – María Assumpció Martínez Roges/José Antonio García Sánchez	36

2016/C 038/50	Cauza C-617/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 23 noiembrie 2015 – Hummel Holding A/S/Nike Inc., Nike Retail B.V.	37
2016/C 038/51	Cauza C-618/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 23 noiembrie 2015 – Concurrence Sàrl/Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl	37
2016/C 038/52	Cauza C-628/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 24 noiembrie 2015 – The Trustees of the BT Pension Scheme/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	38
2016/C 038/53	Cauza C-629/15 P: Recurs introdus la 24 noiembrie 2015 de Novartis Europharm Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 septembrie 2015 în cauza T-472/12, Novartis Europharm Ltd/Comisia Europeană	39
2016/C 038/54	Cauza C-630/15 P: Recurs introdus la 24 noiembrie 2015 de Novartis Europharm Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 septembrie 2015 în cauza T-67/13, Novartis Europharm Ltd/Comisia Europeană	40
2016/C 038/55	Cauza C-643/15: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2015 – Republica Slovacă/Consiliul	41
2016/C 038/56	Cauza C-647/15: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Ungaria/Consiliul Uniunii Europene	43
2016/C 038/57	Cauza C-648/15: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Republica Austria/Republica Federală Germania	45
2016/C 038/58	Cauza C-78/15: Ordonanța președintelui Curții din 21 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf – Germania) – Colena AG/Deiters GmbH	46
2016/C 038/59	Cauza C-311/15: Ordonanța președintelui Curții din 23 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – TrustBuddy AB/Lauri Pihlajaniemi	46
 Tribunalul		
2016/C 038/60	Cauzele conexe T-233/11 și T-262/11: Hotărârea Tribunalului din 9 decembrie 2015 – Grecia și Ellinikos Chrysos/Comisia („Ajutoare de stat — Sectorul minier — Subvenție acordată de autoritățile elene în favoarea întreprinderii miniere Ellinikos Chrysos — Contract de cesiune a unei exploatații miniere la un preț inferior valorii reale de piață și scutire de taxele aferente operațiunii — Decizie prin care măsurile de ajutor sunt declarate ilegale și prin care se dispune recuperarea sumelor corespunzătoare — Noțiunea de avantaj — Criteriul investitorului privat”)	47
2016/C 038/61	Cauza T-563/13: Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2015 – Belgia/Comisia („FEGA — Cheltuieli excluse de la finanțare — Cheltuieli efectuate de Belgia — Fructe și legume — Obligație de motivare — Condiții de recunoaștere a unei organizații de producători — Externalizarea de către o organizație de producători a unor activități esențiale — Quantumul care trebuie exclus — Proporționalitate”)	47
2016/C 038/62	Cauza T-83/14: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2015 – LTJ Diffusion/OAPI – Arthur și Aston (ARTHUR & ASTON) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale ARTHUR & ASTON — Marca națională figurativă anterioară Arthur — Lipsa unei utilizări serioase a mărcii — Articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Formă care diferă prin elemente care alterează caracterul distinctiv”]	48

2016/C 038/63	Cauza T-124/14: Hotărârea Tribunalului din 11 decembrie 2015 – Finlanda/Comisia [„FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Dezvoltare rurală — Corecție financiară punctuală — Eligibilitatea cheltuielilor efectuate pentru cumpărarea de materiale și de echipamente de ocazie — Regim derogatoriu pentru microîntreprinderi și pentru întreprinderile mici și mijlocii — Articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006”]	49
2016/C 038/64	Cauza T-354/14: Hotărârea Tribunalului din 9 decembrie 2015 – Comercializadora Eloro/OAPI – Zumex Group (zumex) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative ZUMEX — Marcă națională verbală anterioară JUMEX — Lipsa utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	49
2016/C 038/65	Cauza T-615/14: Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2015 – Fútbol Club Barcelona/OAPI (Reprezentarea conturului unui ecuson) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare reprezentând conturul unui ecuson — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	50
2016/C 038/66	Cauza T-690/14: Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2015 – Sony Computer Entertainment Europe/OAPI – Marpefa (Vieta) [„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară figurativă Vieta — Utilizare serioasă a mărcii — Natura utilizării — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 51 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv — Proba utilizării pentru produsele înregistrate”]	51
2016/C 038/67	Cauza T-751/14: Hotărârea Tribunalului din 11 decembrie 2015 – Hikari Miso/OAPI – Nishimoto Trading (Hikari) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Hikari — Marca națională verbală anterioară HIKARI — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	51
2016/C 038/68	Cauza T-373/12: Ordonanța Tribunalului din 1 decembrie 2015 – REWE-Zentral/OAPI – Planet GDZ (PRO PLANET) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	52
2016/C 038/69	Cauza T-215/14: Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2015 – Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Comisia („Acțiune în anulare — Înlocuirea actului atacat pe parcursul judecății — Adaptarea concluziilor — Acțiune paralelă împotriva noii decizii — Nepronunțare asupra fondului”)	53
2016/C 038/70	Cauza T-217/14: Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2015 – Gmina Kosakowo/Comisia („Acțiune în anulare — Înlocuirea actului atacat pe parcursul procesului — Nepronunțare asupra fondului”)	53
2016/C 038/71	Cauza T-513/14: Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2015 – GreenPack/OAPI (greenpack) („Marcă comunitară — Refuzul înregistrării — Retragerea cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)	54
2016/C 038/72	Cauza T-694/14: Ordonanța Tribunalului din 23 noiembrie 2015 – EREF/Comisia („Acțiune în anulare — Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 — Asociație — Lipsa afectării directe a membrilor — Inadmisibilitate”)	55
2016/C 038/73	Cauza T-766/14: Ordonanța Tribunalului din 23 noiembrie 2015 – Actega Terra/OAPI – Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală FoodSafe — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune în mod vădit nefondată”]	55

2016/C 038/74	Cauza T-809/14: Ordonanța Tribunalului din 27 noiembrie 2015 – Italia/Comisia („Acțiune în anulare — Regim lingvistic — Anunț pentru ocuparea unui post de director al Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii — Cerințe lingvistice care figurează în modulul de prezentare a candidaturii online — Pretinsă divergență față de anunțul pentru ocuparea postului publicat în Jurnalul Oficial — Scrisoare trimisă de Comisie după încheierea procedurii de depunere a candidaturilor — Inadmisibilitate”)	56
2016/C 038/75	Cauza T-814/14: Ordonanța Tribunalului din 1 decembrie 2015 – Banco Espírito Santo/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Ajutor al autorităților portugheze pentru rezoluția instituției financiare Banco Espírito Santo, SA — Înființarea unei bănci punte — Decizie de a nu ridica obiecții — Angajamente prezentate de autoritățile portugheze — Controlul respectării angajamentelor sale de către un mandatar — Remunerarea mandatarului de către banca de lichidare — Cerere de anulare parțială — Inadmisibilitate”)	56
2016/C 038/76	Cauza T-845/14: Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2015 – August Brötje GmbH/OAPI (HydroComfort) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale HydroComfort — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]	57
2016/C 038/77	Cauza T-41/15: Ordonanța Tribunalului din 2 decembrie 2015 – Novartis/OAPI – Mabxience (HERTIXAN) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragera cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)	58
2016/C 038/78	Cauza T-118/15: Ordonanța Tribunalului din 23 noiembrie 2015 – Slovenia/Comisia („Acțiune în anulare — FEOGA — Secțiunea Garantare — FEAGA și FEADR — Termen pentru introducerea acțiunii — Început — Tardivitate — Inadmisibilitate”)	58
2016/C 038/79	Cauza T-202/15: Ordonanța Tribunalului din 20 noiembrie 2015 – Zitro IP/OAPI (WORLD OF BINGO) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative WORLD OF BINGO — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]	59
2016/C 038/80	Cauza T-203/15: Ordonanța Tribunalului din 20 noiembrie 2015 – Zitro IP/OAPI (WORLD OF BINGO) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale WORLD OF BINGO — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]	60
2016/C 038/81	Cauza T-213/15: Ordonanța Tribunalului din 2 decembrie 2015 – Lidl Stiftung/OAPI – toom Baumarkt (Super Samstag) („Marcă comunitară — Cerere de declarare a nulității — Retragera cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”)	60
2016/C 038/82	Cauza T-329/15: Ordonanța Tribunalului din 17 noiembrie 2015 – Certuss Dampfautomaten/OAPI – Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	61
2016/C 038/83	Cauza T-474/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 10 decembrie 2015 – GGP Italy/Comisia („Măsuri provizorii — Directiva 2006/42/CE — Protecția sănătății și a securității consumatorilor și a lucrătorilor împotriva riscurilor legate de utilizarea mașinilor — Măsură adoptată de autoritățile letone prin care se interzice un tip de mașină de tuns iarba — Decizia Comisiei prin care măsura este declarată justificată — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	61

2016/C 038/84	Cauza T-580/15: Acțiune introdusă la 6 octombrie 2015 – Flamagas/OAPI – MatMind (CLIPPER) . . .	62
2016/C 038/85	Cauza T-607/15: Acțiune introdusă la 27 octombrie 2015 – Yieh United Steel/Comisia	63
2016/C 038/86	Cauza T-614/15: Acțiune introdusă la 29 octombrie 2015 – Azur Space Solar Power/OAPI (Reprezentarea unei linii negre)	64
2016/C 038/87	Cauza T-671/15: Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2015 – E-Control/ACER	64
2016/C 038/88	Cauza T-675/15: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2015 – Shanxi Taigang Stainless Steel/Comisia .	65
2016/C 038/89	Cauza T-680/15: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2015 – Les Éclaires/OAPI – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)	66
2016/C 038/90	Cauza T-681/15: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2015 – Environmental Manufacturing/OAPI – Société Elmar Wolf (Reprezentarea unui cap de lup)	67
2016/C 038/91	Cauza T-685/15: Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2015 – Sulayr Global Service/OAPI – Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)	67
2016/C 038/92	Cauza T-693/15: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2015 – Clover Canyon/OAPI – Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)	68
2016/C 038/93	Cauza T-694/15: Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2015 – Micula/Comisia	69
2016/C 038/94	Cauza T-695/15: Acțiune introdusă la 24 noiembrie 2015 – BMB/OAPI – Ferrero (bombonieră, cutie)	70
2016/C 038/95	Cauza T-696/15: Acțiune introdusă la 1 decembrie 2015 – Bodegas Vega Sicilia/OAPI (TEMPOS VEGA SICILIA)	71
2016/C 038/96	Cauza T-700/15: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2015 – Volfas Engelman/OAPI – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)	71
2016/C 038/97	Cauza T-701/15: Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2015 – Stock Polska/OAPI – Lass & Steffen (LUBELSKA)	72
2016/C 038/98	Cauza T-706/15: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2015 – Makhlouf/Consiliul	73
2016/C 038/99	Cauza T-713/15: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2015 – Pharm-a-care Laboratories/OAPI – Pharmavite (VITAMELTS)	73
2016/C 038/100	Cauza T-717/15: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – Drugsrus/EMA	74
2016/C 038/101	Cauza T-211/15 P: Ordonanța Tribunalului din 23 noiembrie 2015 – Necci/Comisia	75

Rectificări

2016/C 038/102	Rectificare la comunicarea în Jurnalul Oficial în cauza T-90/14 (JO C 398, 30.11.2015)	76
----------------	--	----

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 038/01)

Ultima publicație

JO C 27, 25.1.2016

Publicații anterioare

JO C 16, 18.1.2016

JO C 7, 11.1.2016

JO C 429, 21.12.2015

JO C 414, 14.12.2015

JO C 406, 7.12.2015

JO C 398, 30.11.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Numirea grefierului

(2016/C 038/02)

În cadrul reuniunii generale din 27 octombrie 2015, Curtea a decis reînnoirea mandatului domnului Alfredo Calot Escobar ca grefier al Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul de procedură, pentru perioada cuprinsă între 7 octombrie 2016 și 6 octombrie 2022.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 decembrie 2015 – Parlamentul European, Comisia Europeană/
Consiliul Uniunii Europene**

(Cauzele conexe C-124/13 și C-125/13) ⁽¹⁾

**[Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 1243/2012 — Alegerea temeiului juridic — Articolul 43
alineatele (2) și (3) TFUE — Decizie politică — Plan pe termen lung pentru rezervele de cod]**

(2016/C 038/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentanți: I. Liukkonen, L.G. Knudsen și R. Kaškina, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet, K. Banks și A. Szmytkowska, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Sitbon, A. de Gregorio Merino și A. Westerhof Löfflerová, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. Sampol Pucurull și N. Díaz Abad, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme și C. Candat, agenți), Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, M. Nowacki și A. Miłkowska, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Regulamentul (UE) nr. 1243/2012 al Consiliului din 19 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1342/2008 de stabilire a unui plan pe termen lung pentru rezervele de cod și zonele piscicole care exploatează aceste rezerve.
- 2) Menține efectele Regulamentului nr. 1243/2012 până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil care nu poate depăși douăsprezece luni începând de la data de 1 ianuarie a anului următor datei pronunțării prezentei hotărâri, a unui nou regulament adoptat pe temeiul juridic adecvat, și anume articolul 43 alineatul (2) TFUE.
- 3) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.
- 4) Regatul Spaniei, Republica Franceză și Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 156, 1.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

(Cauza C-166/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Achiziții publice — Directiva 89/665/CEE — Principiile efectivității și echivalenței — Proceduri privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice — Termen de introducere a căii de atac — Legislație națională care condiționează acțiunea în despăgubire de constatarea prealabilă a nelegalității procedurii — Termen de decădere care începe să curgă independent de cunoașterea nelegalității de către solicitant)

(2016/C 038/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

cu participarea: Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft, Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger, Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich

Dispozitivul

Dreptul Uniunii Europene, în special principiul efectivității, se opune unei reglementări naționale care condiționează introducerea unei acțiuni pentru obținerea unor daune interese pentru încălcarea unei norme din legislația privind contractele de achiziții publice de constatarea prealabilă a nelegalității procedurii de atribuire a respectivului contract de achiziții, ca urmare a nepublicării prealabile a unui anunț de participare, în cazul în care această acțiune în constatarea nelegalității este supusă unui termen de decădere de șase luni care începe să curgă din ziua următoare atribuirii contractului de achiziții publice în cauză, independent de aspectul dacă solicitantul acțiunii era sau nu era în măsură să cunoască existența nelegalității care afectează această decizie a autorității contractante.

⁽¹⁾ JO C 282, 25.8.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 decembrie 2015 – Republica Italia/Comisia Europeană

(Cauza C-280/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Politica regională — Programul operațional regional POR Puglia (Italia) din cadrul obiectivului nr. 1 (2000-2006) — Reducerea contribuției financiare comunitare acordate inițial prin Fondul european de dezvoltare regională)

(2016/C 038/05)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Recchia și A. Steiblytė, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 315, 15.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Pfothenhilfe-Ungarn e.V./Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Cauza C-301/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1/2005 — Articolul 1 alineatul (5) — Protecția animalelor în timpul transportului — Transport de câini fără stăpân dintr-un stat membru în altul efectuat de o asociație de protecție a animalelor — Noțiunea „activitate economică” — Directiva 90/425/CEE — Articolul 12 — Noțiunea „operator angrenat în schimburile intracomunitare”]

(2016/C 038/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pfothenhilfe-Ungarn e.V.

Pârât: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

cu participarea: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Dispozitivul

- 1) Noțiunea „activitate economică”, în sensul articolului 1 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97, trebuie interpretată în sensul că include o activitate precum cea în discuție în litigiul principal privind transportul de câini fără stăpân, dintr-un stat membru în altul, efectuat de o asociație de utilitate publică în vederea încredințării acestor câini persoanelor care s-au angajat să îi primească în schimbul plății, de către acestea, a unei sume care acoperă în principiu cheltuielile efectuate în acest scop de respectiva asociație.
- 2) Noțiunea „operator angrenat în schimburile intracomunitare”, în sensul articolului 12 din Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/60/CEE a Consiliului din 30 iunie 1992, trebuie interpretată în sensul că vizează, printre altele, o asociație de utilitate publică ce transportă câini fără stăpân dintr-un stat membru în altul în vederea încredințării acestor câini persoanelor care s-au angajat să îi primească în schimbul plății, de către acestea, a unei sume care acoperă în principiu cheltuielile efectuate în acest scop de asociația respectivă.

⁽¹⁾ JO C 303, 08.09.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Ráckevei Járásbíróság – Ungaria) – Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos, Mártonné Lantos

(Cauza C-312/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2004/39/CE — Articolul 4 alineatul (1) și articolul 19 alineatele (4), (5) și (9) — Piețele instrumentelor financiare — Noțiunea „servicii și activități de investiții” — Dispoziții vizând garantarea protecției investitorilor — Norme de conduită pentru furnizarea de servicii de investiții clienților — Obligația de a evalua caracterul adecvat al serviciului furnizat — Consecințe contractuale ale nerespectării acestei obligații — Contract de credit de consum — Împrumut exprimat în valută — Deblocarea și rambursarea împrumutului în monedă națională — Clauze referitoare la cursurile de schimb valutare)

(2016/C 038/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Ráckevei Járásbíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Banif Plus Bank Zrt.

Pârâți: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că, sub rezerva verificării de către instanța de trimitere, nu constituie un serviciu sau o activitate de investiții în sensul acestei dispoziții anumite operațiuni de schimb efectuate de o instituție de credit în temeiul unor clauze ale unui contract de împrumut exprimat în valută cum este cel în discuție în litigiul principal, care constau în stabilirea cuantumului împrumutului pe baza cursului de cumpărare a valutei aplicabil la momentul deblocării fondurilor și în determinarea cuantumurilor ratelor lunare pe baza cursului de vânzare a acestei valute aplicabil la momentul calculării fiecărei rate lunare.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG

(Cauza C-326/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2002/22/CE — Rețele și servicii de comunicații electronice — Drepturile utilizatorilor — Dreptul abonaților de a denunța contractul fără penalități — Modificare tarifară care rezultă din condițiile contractuale — Majorare a tarifului în caz de majorare a prețului de consum)

(2016/C 038/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verein für Konsumenteninformation

Pârâtă: A1 Telekom Austria AG

Dispozitivul

Articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că o modificare a tarifelor unei prestări de servicii referitoare la rețele sau de servicii de comunicații electronice, care are loc în temeiul unei clauze de ajustare tarifară cuprinse în condițiile comerciale generale aplicate de o întreprindere care furnizează aceste servicii – clauză care prevede că o astfel de ajustare se face în funcție de un indice obiectiv al prețurilor de consum stabilit de o instituție publică – nu constituie o „modificare adusă condițiilor contractuale”, în sensul acestei dispoziții, care conferă abonatului dreptul de a denunța contractul fără penalități.

⁽¹⁾ JO C 339, 29.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Quenon K. SPRL/Beobank SA, fostă Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, fostă Citilife SA

(Cauza C-338/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Agenți comerciali independenți — Directiva 86/653/CEE — Articolul 17 alineatul (2) — Rezilierea contractului de agenție de către comitent — Despăgubirea agentului — Interzicerea cumulului sistemului privind indemnizația de clientelă cu sistemul reparării prejudiciului — Dreptul clientului la daune interese suplimentare indemnizației de clientelă — Condiții]

(2016/C 038/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Quenon K. SPRL

Pârâte: Beobank SA, fostă Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, fostă Citilife SA

Dispozitivul

1) Articolul 17 alineatul (2) din Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede că agentul comercial are dreptul, la încetarea contractului de agenție, atât la o indemnizație de clientelă care nu poate depăși valoarea remunerației sale anuale, cât și, în cazul în care această indemnizație nu acoperă integral prejudiciul suferit efectiv, la acordarea unor daune interese suplimentare, în măsura în care o astfel de reglementare nu determină o dublă despăgubire a agentului pentru pierderea comisioanelor ca urmare a rezilierii contractului menționat.

- 2) Articolul 17 alineatul (2) litera (c) din Directiva 86/653 trebuie interpretat în sensul că nu condiționează acordarea unor daune interese de dovedirea existenței unei culpe imputabile comitentului care să aibă o legătură de cauzalitate cu prejudiciul invocat, însă impune ca prejudiciul invocat să fie distinct de cel reparat prin indemnizația de clientelă.

⁽¹⁾ JO C 339, 29.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – SIA „Maxima Latvija”/Konkurences padome

(Cauza C-345/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Concurență — Articolul 101 alineatul (1) TFUE — Aplicarea unei reglementări naționale similare — Competența Curții — Noțiunea „acord având ca obiect restrângerea concurenței” — Contracte de închiriere comercială — Centre comerciale — Dreptul chirieșului de referință de a se opune închirierii de către locator a unor spații comerciale unor terți]

(2016/C 038/10)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SIA „Maxima Latvija”

Pârât: Konkurences padome

Dispozitivul

- 1) Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că simpla împrejurare că un contract de închiriere comercială a unui supermarket situat într-un centru comercial conține o clauză care acordă chirieșului dreptul de a se opune închirierii de către locator, în acest centru, a unor spații comerciale altor chirieși nu implică faptul că acest contract are ca obiect restrângerea concurenței în sensul dispoziției menționate.
- 2) Se poate considera că constituie un acord având „ca efect” împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței, în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE, contractele de închiriere comercială precum cele în discuție în litigiul principal, în privința cărora reiese, la finalul unei analize aprofundate a contextului economic și juridic în care acestea se înscriu, precum și a particularităților pieței de referință în cauză, că contribuie în mod semnificativ la o eventuală împărțire a acestei piețe. Importanța contribuției fiecărui contract la această împărțire depinde, printre altele, de poziția părților contractante pe piața în cauză și de durata respectivului contract.

⁽¹⁾ JO C 329, 22.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – SC Total Waste Recycling SRL/Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Cauza C-487/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu — Deșeuri — Transferuri — Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 — Transferuri în interiorul Uniunii Europene — Punct de intrare diferit de cel prevăzut în notificare și în acordul preliminar — Modificare semnificativă privind detaliile transferului deșeurilor — Transfer ilegal — Proporționalitatea amenzii administrative]

(2016/C 038/11)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SC Total Waste Recycling SRL

Pârât: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 669/2008 al Comisiei din 15 iulie 2008, trebuie interpretat în sensul că transferul de deșeuri, precum cele prevăzute în anexa IV la acest regulament, în țara de tranzit printr-un punct de trecere a frontierei diferit de cel care este indicat în documentul de notificare și care a făcut obiectul unui acord al autorităților competente trebuie considerat ca fiind o modificare semnificativă privind detaliile și/sau condițiile transferului aprobat, astfel încât omisiunea de a informa autoritățile competente despre această modificare are drept consecință că transferul de deșeuri este ilegal, întrucât este „efectuat într-un mod nespecificat propriu-zis în notificare”, în sensul articolului 2 punctul 35 litera (d) din regulamentul menționat.
- 2) Articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1013/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 669/2008, potrivit căruia sancțiunile aplicate de statele membre în cazul încălcării dispozițiilor acestui regulament trebuie să fie proporționale, trebuie interpretat în sensul că aplicarea unei amenzi care sancționează transferul de deșeuri, precum cele prevăzute în anexa IV la regulamentul menționat, în țara de tranzit printr-un punct de trecere a frontierei diferit de cel indicat în documentul de notificare aprobat de autoritățile competente, al cărei quantum de bază corespunde celui al amenzii aplicate în cazul încălcării obligației de a obține o aprobare și de a efectua o notificare prealabilă scrisă, nu poate fi considerată proporțională decât dacă împrejurările care caracterizează încălcarea săvârșită permit să se constate că este vorba despre încălcări cu o gravitate echivalentă. Revine instanței naționale sarcina să verifice, luând în considerare toate împrejurările de fapt și de drept care caracterizează cauza cu care este sesizată și în special riscurile care pot fi cauzate prin încălcare în domeniul protecției mediului și a sănătății umane, dacă quantumul sancțiunii nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor care constau în asigurarea unui nivel înalt de protecție a mediului și a sănătății umane.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Spania) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)/Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

(Cauza C-509/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 2001/23/CE — Articolul 1 alineatul (1) — Transferuri de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Obligația de preluare a lucrătorilor de către cesionar — Întreprindere publică însărcinată cu prestarea unui serviciu public — Furnizarea serviciului de către o altă întreprindere în temeiul unui contract de gestiune de servicii publice — Decizia de a nu prelunge acest contract după scadență — Menținerea identității entității economice — Activitate care se bazează în principal pe echipamente — Nepreluarea personalului]

(2016/C 038/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Părțile din procedura principală

Reclamant: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Pârâte: Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al acestei directive situația în care o întreprindere publică, însărcinată cu o activitate economică de mentenanță a unor unități de transport intermodal, încredințează, printr-un contract de gestiune de servicii publice, exploatarea acestei activități altei întreprinderi, prin punerea la dispoziția acesteia din urmă a infrastructurilor și a echipamentelor necesare aflate în proprietatea sa, iar apoi decide să rezilieze acest contract fără a prelua personalul acestei din urmă întreprinderi, pentru motivul că, din acel moment, desfășoară ea însăși activitatea menționată cu propriul personal.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2015.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Hauptzollamt Frankfurt am Main/Duval GmbH & Co. KG

(Cauza C-44/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Uniune vamală și Tarif vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Poziția 9025 — Noțiunea „termometru” — Indicatoare de expunere la o temperatură de răspuns predeterminată de unică folosință)

(2016/C 038/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Pârâtă: Duval GmbH & Co. KG

Dispozitivul

Poziția 9025 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006, trebuie interpretată în sensul că aceasta cuprinde indicatoare de temperatură ambiantă din hârtie, dacă este cazul acoperite cu un film din material plastic, care, precum produsele în discuție în litigiul principal, indică, printr-o modificare de culoare, în mod ireversibil și fără posibilitatea de reutilizare subsecventă, dacă au fost atinse una sau mai multe temperaturi prag.

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 decembrie 2015 – PP Nature-Balance Lizenz GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-82/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Articolele 31 și 116 — Decizie a Comisiei de obligare a statelor membre să retragă și să modifice autorizațiile naționale de introducere pe piață a medicamentelor de uz uman care conțin substanța activă „tolperison”)

(2016/C 038/14)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (reprezentant: M. Ambrosius, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: B.-R. Killmann, A. Sipos și M. Šimerdová, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă PP Nature-Balance Lizenz GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 6 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico/Ediltecnica SpA

(Cauza C-592/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Articolul 191 alineatul (2) TFUE — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Reglementare națională care nu prevede posibilitatea administrației de a impune proprietarilor de terenuri poluate care nu au contribuit la această poluare executarea de măsuri preventive și reparatorii și care nu prevede decât obligația de rambursare a intervențiilor efectuate de administrație — Compatibilitate cu principiile poluatorul plătește, precauției, acțiunii preventive și al corectării în mod prioritar la sursă a atingerilor aduse mediului]

(2016/C 038/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico

Pârâtă: Ediltecnica SpA

Dispozitivul

Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal care, atunci când este imposibil să se identifice persoana răspunzătoare pentru contaminarea unui teren sau să se obțină de la aceasta din urmă măsuri reparatorii, nu permite autorității competente să impună executarea măsurilor de prevenție și de reparare proprietarului acestui teren, care nu este răspunzător pentru contaminare, acesta fiind obligat numai să ramburseze cheltuielile aferente intervențiilor efectuate de autoritatea competentă în limita valorii de piață a sitului, determinată după executarea acestor intervenții.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.02.2014.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 6 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Tamoil Italia SpA/Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Cauza C-156/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — - Articolul 191 alineatul (2) TFUE — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Reglementare națională care nu prevede posibilitatea ca administrația să impună proprietarilor terenurilor poluate care nu au contribuit la această poluare executarea unor măsuri de prevenție și de reparare și care prevede doar obligația de rambursare a costurilor aferente intervențiilor efectuate de administrație — Compatibilitate cu principiile „poluatorul plătește”, precauției, acțiunii preventive și remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului]

(2016/C 038/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Tamoil Italia SpA

Pârât: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Cu participarea: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Dispozitivul

Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, care, în cazul imposibilității de a identifica persoana răspunzătoare pentru poluarea unui teren sau al imposibilității de a obține de la aceasta măsurile de reparare, nu permite autorității competente să impună proprietarului acestui teren care nu este răspunzător pentru poluare executarea măsurilor de prevenire și de reparare, acesta fiind obligat doar la rambursarea cheltuielilor legate de intervențiile efectuate de autoritatea competentă, în limita valorii de piață a sitului, stabilită după executarea acestor intervenții.

⁽¹⁾ JO C 194, 24.6.2014.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 30 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Ungaria) – Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Cauza C-424/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolele 213 și 214 — Nedecararea începerii unei activități — Scutire pentru întreprinderile mici — Sancțiune)

(2016/C 038/17)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jácint Gábor Balogh

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Dispozitivul

- 1) Articolul 213 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale care impune unei persoane impozabile să declare începerea unei activități economice atunci când veniturile din această activitate nu depășesc plafonul scutirii pentru întreprinderile mici și când persoana impozabilă nu intenționează să exercite o activitate impozabilă.
- 2) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o amendă administrativă să sancționeze nerespectarea de către o persoană impozabilă a obligației sale de a declara începerea unei activități economice atunci când veniturile din această activitate nu depășesc plafonul scutirii pentru întreprinderile mici. Este de competența instanței de trimitere să aprecieze dacă, în cauza principală, sancțiunea aplicată este conformă cu principiul proporționalității.

⁽¹⁾ JO C 439, 8.12.2014.

Ordonanța Curții (Camera a treia) din 6 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale ordinario di Torino – Italia) – Ford Motor Company/Wheeltrims srl

(Cauza C-500/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Desene sau modele industriale — Directiva 98/71/CE — Articolul 14 — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Articolul 110 — Așa-zisa clauză „privind reparațiile” — Utilizarea de către un terț a unei mărci, fără acordul titularului, pentru piese de schimb sau accesorii pentru vehicule automobile identice cu produsele pentru care este înregistrată marca)

(2016/C 038/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Torino

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ford Motor Company

Pârâtă: Wheeltrims srl

Dispozitivul

Articolul 14 din Directiva 98/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind protecția juridică a desenelor și modelelor industriale și articolul 110 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare trebuie interpretate în sensul că nu permit, prin derogare de la dispozițiile Directivei 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci și ale Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, unui fabricant de piese detașate și de accesorii pentru autovehicule cum sunt capacele de jante să aplice pe produsele sale un semn identic cu o marcă înregistrată, printre altele, pentru astfel de produse de către un producător de autovehicule fără acordul acestuia din urmă, pentru motivul că o astfel de utilizare a acestei mărci ar constitui singurul mod de a repara vehiculul în cauză, reconstituindu-i, în calitate de produs complex, aspectul inițial.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 6 octombrie 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Comisia Europeană, Regatul Țărilor de Jos, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Cauza C-517/14) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 510/2006 — Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate — Înregistrarea denumirii „Edam Holland” — Producători care utilizează denumirea „edam” — Lipsa interesului de a exercita acțiunea]

(2016/C 038/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (reprezentanți: M. Loschelder și V. Schoene, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Schima, J. Guillem Carrau și G. von Rintelen, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: B. Koopman și M. Bulterman, agenți), Nederlandse Zuivelorganisatie (reprezentanți: P. van Ginneken și G. Béquet, avocați)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.* la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Țărilor de Jos și *Nederlandse Zuivelorganisatie* suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 26, 26.1.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 6 octombrie 2015 – *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Comisia Europeană, Regatul Țărilor de Jos, Nederlandse Zuivelorganisatie*
(Cauza C-519/14 P) (¹)

[Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 510/2006 — Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate — Înregistrarea denumirii „Gouda Holland” — Producători care utilizează denumirea „gouda” — Lipsa interesului de a exercita acțiunea]

(2016/C 038/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.* (reprezentanți: B. M. Loschelder și V. Schoene, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Schima, J. Guillem Carrau și G. von Rintelen, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și B. Koopman, agenți), *Nederlandse Zuivelorganisatie* (reprezentanți: P. van Ginneken și G. Béquet, avocați)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.* la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Țărilor de Jos și *Nederlandse Zuivelorganisatie* suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 16, 19.1.2015.

Ordonanța Curții din 22 octombrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-530/14 P) (¹)

(Recurs — Ajutoare de stat — Cazinouri grecești — Regim care prevede o sarcina de 80 % asupra taxelor de intrare în cuantumuri diferite — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Noțiunea „ajutor de stat” — Avantaj — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2016/C 038/21)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouchagiar și P.J. Loewenthal, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Republica Elenă (reprezentanți: K. Boskovits și P. Mylonopoulos, agenți)

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 1 decembrie 2015 – Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-545/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Acțiune în despăgubire — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Zimbabwe — Retragerea persoanei interesate de pe lista persoanelor și a entităților vizate — Repararea prejudiciului pretins suferit)

(2016/C 038/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd (reprezentanți: H. Mercer QC, I. Quirk, Barrister)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Étienne și B. Driessen, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: S. Bartelt și M. Konstantinidis, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnul Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd și Georgiadis Trucking (Private) Ltd sunt obligați să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene și de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 21 septembrie 2015 – La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL/Comisia Europeană

(Cauza C-1/15 SA) ⁽¹⁾

(Cerere de autorizare a unei popriri în mâinile Comisiei Europene)

(2016/C 038/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL (reprezentant: J.-Y. Steyt, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: A. Aresu, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea.
- 2) Obligă *La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL* la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 73, 2.3.2015.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 29 septembrie 2015 – ANKO AE Antiprospeion, Emporiou kai Viomichanias/Comisia

(Cauza C-2/15 SA) ⁽¹⁾

(Cerere de autorizare a unei popriri în mâinile Comisiei Europene)

(2016/C 038/24)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: ANKO AE Antiprospeion, Emporiou kai Viomichanias (reprezentant: S. Paliou, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: D. Triantafyllou și R. Lyal, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea.
- 2) ANKO AE Antiprospeion, Emporiou kai Viomichanias și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 118, 13.4.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 19 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Oradea – România) – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA și alții

(Cauza C-74/15) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Protecția consumatorilor — Directiva 93/13/CEE — Articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 litera (b) — Clauze abuzive care figurează în contractele încheiate cu consumatorii — Contracte de fideiusiune și de garanție imobiliară încheiate cu o instituție de credit de persoane fizice care acționează în scopuri care nu intră în cadrul activității lor profesionale și care nu au un raport de natură funcțională cu societatea comercială pentru care garantează”]

(2016/C 038/25)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Oradea

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Pârâți: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA – Sucursala Baia Mare, Cristian Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta, în lichidare, SC Crisco SRL

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 litera (b) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că această directivă se poate aplica unui contract de garanție imobiliară sau de fideiuziune încheiat între o persoană fizică și o instituție de credit în vederea garantării obligațiilor pe care o societate comercială le-a contractat față de instituția respectivă în temeiul unui contract de credit în cazul în care această persoană fizică a acționat în scopuri care nu intră în cadrul activității sale profesionale și nu are un raport de natură funcțională cu societatea menționată.

⁽¹⁾ JO C 171, 26.5.2015.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 21 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Košiciach – Slovacia) – Kovožber s. r. o./Daňový úrad Košice

(Cauza C-120/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 183 — Rambursarea excedentului de TVA — Reglementare națională care nu prevede calcularea unor dobânzi de întârziere referitoare la rambursare a excedentului de TVA decât de la expirarea unui termen de zece zile de la încheierea unei proceduri de verificare fiscală]

(2016/C 038/26)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Košiciach

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Kovožber s. r. o.

Pârât: Daňový úrad Košice

Dispozitivul

Articolul 183 primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care nu prevede calcularea unor dobânzi de întârziere referitoare la rambursare unui excedent de taxă pe valoarea adăugată decât de la expirarea unui termen de zece zile de la încheierea procedurii de verificare fiscală.

⁽¹⁾ JO C 213, 29.6.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 17 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Spania) – María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Cauza C-137/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Directiva 79/7/CEE — Articolul 4 alineatul (1) — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Lucrători pe fracțiune de normă, în principal de sex feminin — Reglementare națională care prevede un cuantum maxim al prestației de șomaj — Reglementare care recurge, pentru calcularea acestui cuantum, la raportul dintre timpul de lucru al angajaților pe fracțiune de normă vizați și timpul de lucru al angajaților cu normă întreagă)

(2016/C 038/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Părțile din procedura principală

Reclamantă: María Pilar Plaza Bravo

Pârât: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale nu se opune, în circumstanțe precum cele în discuție în litigiul principal, unei dispoziții naționale în temeiul căreia, pentru calcularea cuantumului prestațiilor de șomaj total pe care trebuie să le primească un salariat ca urmare a pierderii locului de muncă unic, pe fracțiune de normă, la valoarea maximă a prestațiilor de șomaj stabilită prin lege se aplică un coeficient de reducere aferent muncii pe fracțiune de normă care corespunde procentajului timpului de lucru al salariatului pe fracțiune de normă în raport cu cel al unui salariat comparabil angajat cu normă întreagă.

⁽¹⁾ JO C 178, 1.6.2015.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 23 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalia) – Cruz & Companhia Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

(Cauza C-152/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Articolul 4 alineatul (1) și articolul 13 — Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 — Articolul 19 alineatul (1) litera (a) — Condiții pentru eliberarea garanției constituite pentru a asigura rambursarea avansului — Condiții pentru acordarea restituirii — Produsele exportate să fie calitativ sănătoase și să prezinte o calitate adecvată pentru comercializare — Luarea în considerare, pentru acordarea restituirii, a faptelor stabilite de autoritatea competentă în urma unui control care are loc după exportul efectiv și vămuirea produselor — Interpretarea Hotărârii Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432)]

(2016/C 038/28)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cruz & Companhia Lda

Pârâte: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Dispozitivul

Articolul 19 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 al Comisiei din 22 iulie 1985 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de garanții pentru produsele agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3403/93 al Comisiei din 10 decembrie 1993, trebuie interpretat în sensul că garanția furnizată de un exportator pentru a asigura rambursarea avansului primit din restituirea la export poate fi pusă în executare în cazul în care, în urma unui control efectuat după exportul efectiv și vămuirea produselor respective, se stabilește că nu este îndeplinită una dintre celelalte condiții pentru acordarea acestei restituiri, în special cea ca produsele exportate să fie calitativ sănătoase și să prezinte o calitate adecvată pentru comercializare prevăzută la articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1829/94 al Comisiei din 26 iulie 1994.

(¹) JO C 205, 22.6.2015.

Ordonanța Curții (Camera a patra) din 25 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Openbaar Ministerie/A.

(Cauza C-463/15 PPU) (¹)

(Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia cadru 2002/584/JAI — Mandat european de arestare — Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 punctul 1 — Condiții de executare — Drept penal național care subordonează executarea unui mandat european de arestare condiției ca, pe lângă dubla incriminare, fapta incriminată să fie pedepsită în conformitate cu dreptul statului membru de executare cu o pedeapsă sau cu o măsură de siguranță privative de libertate a căror durată maximă este de cel puțin douăsprezece luni)

(2016/C 038/29)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârât: A.

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 punctul 1 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretate în sensul că se opun ca predarea pe baza unui mandat european de arestare să fie subordonată, în statul membru de executare, atât condiției ca fapta pentru care acest mandat de arestare a fost emis să constituie o infracțiune în conformitate cu dreptul acestui stat membru, cât și condiției ca aceasta să fie, conform aceluiași drept, pasibilă de o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin douăsprezece luni.

(¹) JO C 363, 3.11.2015.

Recurs introdus la 26 ianuarie 2015 de Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 25 noiembrie 2014 în cauza T-556/13, Verband der Kölnisch Wasser Hersteller, Köln e.V./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-29/15 P)

(2016/C 038/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. (reprezentant: T. Schulte-Beckhausen, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Prin Ordonanța din 3 decembrie 2015, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a opta) a respins recursul și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 21 octombrie 2015 – J.J. de Lange/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-548/15)

(2016/C 038/31)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: J.J. de Lange

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

1) Articolul 3 din Directiva 2000/78/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că se aplică unei facilități fiscale incluse în dispozițiile în materie, pe baza căreia în anumite condiții, costurile studiilor pot fi deduse din veniturile impozabile?

În ipoteza în care Curtea ar răspunde negativ la prima întrebare preliminară:

2) Principiul nediscriminării pe motive de vârstă trebuie aplicat, în calitate de principiu general al dreptului Uniunii, în cazul unei facilități fiscale pe baza căreia cheltuielile cu formarea pot face obiectul unei deduceri fiscale numai în anumite condiții și atunci când această facilitate fiscală nu se încadrează în domeniul de aplicare material al Directivei 2000/78/CE, iar reglementarea menționată nu pune în aplicare dreptul Uniunii?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a doua întrebare preliminară:

3) a) Inegalitățile de tratament incompatibile cu principiul interdicției discriminării pe motive de vârstă, ca principiu general al dreptului Uniunii, pot fi justificate în condițiile prevăzute la articolul 6 din Directiva 2000/78/CE?

- b) Dacă nu: Ce criterii se aplică în cazul aplicării acestei interdicții sau pentru justificarea unui tratament diferențiat în funcție de vârstă?
- 4) a) Articolul 6 din Directiva 2000/78/CE și/sau interdicerea discriminării pe motive de vârstă trebuie interpretat în sensul că un tratament inegal pe motive de vârstă poate fi justificat atunci când motivul acestei inegalități de tratament se referă numai la o parte dintre cazurile în care se aplică diferențierea menționată?
- b) Un tratament diferențiat pe motive de vârstă poate fi justificat prin opinia legiuitorului potrivit căreia, începând cu o anumită vârstă nu mai trebuie să se ofere o facilitate fiscală în acest sens, întrucât persoana care solicită acest lucru „răspunde ea însăși” de atingerea obiectivului urmărit prin această facilitate fiscală?

(¹) JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 28 octombrie 2015 – Fondul Proprietatea SA/Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

(Cauza C-556/15)

(2016/C 038/32)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Craiova

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Fondul Proprietatea SA

Pârâtă: Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 107 TFUE trebuie interpretat în sensul că participarea societății COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA SA la capitalul social al societății de proiect HIDRO TARNIȚA SA, ce are ca obiect constituirea și operarea HIDROCENTRALEI TARNIȚA – LĂPUȘTEȘTI, reprezintă ajutor de stat pentru producătorii de energie eoliană și fotovoltaică în condițiile în care scopul declarat al proiectului este acela de a asigura condițiile optime pentru instalarea unei puteri mai mari în centralele care produc aceste tipuri de energie, respectiv: (i) este o măsură finanțată de stat sau prin intermediul resurselor de stat; (ii) are caracter selectiv și (iii) poate afecta schimburile comerciale între statele membre[?]
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, acest ajutor de stat era supus notificării prevăzute de articolul 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 3 noiembrie 2015 – Onix Asigurări SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

(Cauza C-559/15)

(2016/C 038/33)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Onix Asigurări SA

Pârât: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Întrebările preliminare

Dreptul comunitar și în special articolul 40 alineatul (6) din Directiva 92/49/CEE⁽¹⁾, punctul 5 din Comunicarea interpretativă a Comisiei 2000/C/43/03 și principiul comunitar *home country control* se opun unei orientări interpretative (precum cea referitoare la articolul 193 alineatul 4 din Codul asigurărilor private [codice delle assicurazioni private], aprobat prin Decretul legislativ nr. 209 din 7 septembrie 2005, confirmat de prezenta instanță) potrivit căreia autoritatea de supraveghere dintr-un stat-gazdă al unei societăți de asigurare care își desfășoară activitatea în conformitate cu regimul liberei prestări a serviciilor poate să adopte, în regim de urgență și în scopul protejării intereselor persoanelor asigurate și ale persoanelor care au dreptul la prestații de asigurare, măsuri de interdicție, constând în special în interzicerea încheierii de noi contracte pe teritoriul statului gazdă, întemeiate pe neindeplinirea constatată, inițială sau survenită ulterior, evaluată în mod discreționar, a unei cerințe subiective prevăzute pentru eliberarea autorizației de exercitare a activității de asigurare, și în special a cerinței privind reputația?

⁽¹⁾ Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind „asigurarea generală”) (JO L 228, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 53).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 30 octombrie 2015 – Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni și alții

(Cauza C-560/15)

(2016/C 038/34)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamante: Europa Way Srl, Persidera SpA

Pârâți: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Întrebările preliminare

- 1) Intervenția normativă contestată și actele ulterioare de aplicare au încălcat sau nu au încălcat normele potrivit cărora sarcinile de reglementare a pieței de televiziune revin unei autorități administrative independente (articolele 3 și 8 din Directiva 2002/21/CE⁽¹⁾, așa-numita Directivă-cadru, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE⁽²⁾)?
- 2) Intervenția normativă contestată și actele ulterioare de aplicare au încălcat sau nu au încălcat dispozițiile (articolului 7 din Directiva 2002/20/CE⁽³⁾, așa-numita Directivă privind autorizarea, și ale articolului 6 din Directiva 2002/21/CE, așa-numita Directivă-cadru) care prevăd efectuarea prealabilă a unei consultări publice de către autoritatea independentă națională de reglementare a sectorului?
- 3) Dreptul Uniunii Europene, în special articolul 56 TFUE, articolul 9 din Directiva 2002/21/CE, așa-numita Directivă-cadru, articolele 3, 5 și 7 din Directiva 2002/20/CE, așa-numita Directivă privind autorizarea, și articolele 2 și 4 din Directiva 2002/77/CE⁽⁴⁾, așa-numita Directivă privind concurența, precum și principiile nediscriminării, transparenței, liberei concurențe, proporționalității, efectivității și pluralismului informațiilor se opun anulării procedurii de *beauty contest* – care a fost instituită pentru a remedia, în sistemul de alocare a frecvențelor de televiziune digitală, excluderea nelegitimă de pe piață a unor operatori și pentru a permite accesul operatorilor mici – și înlocuirea acestora cu o altă procedură de cerere de ofertă oneroasă, în măsura în care a prevăzut impunerea în sarcina participanților a unor cerințe și obligații care nu erau anterior impuse operatorilor tradiționali (*incumbents*), făcând oneroasă și neeconomică confruntarea concurențială?

- 4) Dreptul Uniunii Europene, în special articolul 56 TFUE, articolul 9 din Directiva 2002/21/CE, așa-numita Directivă-cadru, articolele 3, 5 și 7 din Directiva 2002/20/CE, așa-numita Directivă privind autorizarea, articolele 2 și 4 din Directiva 2002/77/CE, așa-numita Directivă privind concurența, și articolul 258 TFUE, precum și principiile nediscriminării, transparenței, liberei concurențe, proporționalității, efectivității și pluralismului informațiilor, se opun reconfigurării Planului de alocare a frecvențelor, cu reducerea rețelelor naționale de la 25 la 22 (și păstrarea aceleași disponibilități a multiplexurilor pentru operatorii tradiționali, reducerea loturilor de cerere de ofertă la 3 multiplexuri, alocarea de frecvențe în banda VHF-III cu riscul unor interferențe puternice?
- 5) Protecția principiului încrederii legitime, astfel cum a fost elaborat de Curtea de justiție, este compatibilă cu anularea procedurii de *beauty contest* care nu a permis apelantelor, deja admise în procedura gratuită, să fie adjudecate sigure ale unora dintre loturile care făceau obiectul cererii de ofertă?
- 6) Legislația Uniunii în materie de alocare a drepturilor de utilizare a frecvențelor (articolele 8 și 9 din Directiva 2002/21/CE, așa-numita Directivă-cadru, articolele 5 și 7 din Directiva 2002/20/CE, așa-numita Directivă privind autorizarea, articolele 2 și 4 din Directiva 2002/77/CE, așa-numita Directivă privind concurența) este compatibilă cu adoptarea unei dispoziții, precum cea de la articolul 3 *quinquies* din Decretul-lege nr. 16 din 2012, care este în dezacord cu caracteristicile proprii pieței de radioteleviziune?

-
- (¹) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).
- (²) Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (JO L 337, p. 37).
- (³) Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183).
- (⁴) Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice (JO L 249, p. 21, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 132).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 4 noiembrie 2015 –
Hans-Peter Ofenböck**

(Cauza C-565/15)

(2016/C 038/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof (Austria)

Părtea din procedura principală

Reclamant: Hans-Peter Ofenböck

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (denumită în continuare „Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (¹) se opune unei dispoziții naționale care restricționează posibilitatea operatorului unei stații de distribuție a carburanților de a modifica prețurile carburanților, fiind admisă o singură majorare pe zi a prețului de vânzare?
- 2) În măsura în care răspunsul la prima întrebare nu poate fi oricum afirmativ, atunci admisibilitatea unei astfel de restricționări trebuie analizată, în temeiul articolelor 5–9 din Directiva privind practicile comerciale neloiale în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte în sensul jurisprudenței Curții:

În cazul reglementării unei restricționări a posibilității de majorare a prețurilor de consum, ce aspecte ar trebui avute în vedere la analiza de la caz la caz, în temeiul articolelor 5–9 din Directiva privind practicile comerciale neloiale, a admisibilității unei astfel de restricționări, potrivit Hotărârii Curții pronunțate în cauza C-540/08?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Stuttgart (Germania) la 5 noiembrie 2015 –
Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V./comtech GmbH**

(Cauza C-568/15)

(2016/C 038/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Stuttgart

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Pârâtă: comtech GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor ⁽¹⁾ (JO L 304, p. 64) trebuie interpretat în sensul că atunci când un consumator contactează telefonic un comerciant, în cazul în care acesta a instituit o linie telefonică la care să poată fi contactat telefonic de consumator cu privire la un contract încheiat, costurile suportate de consumator nu pot fi mai mari decât cele care ar fi fost suportate pentru un apel efectuat cu ajutorul unui număr obișnuit (geografic) din rețeaua de telefonie fixă sau din rețeaua de telefonie mobilă?
- 2) Articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2011/83/UE se opune unei dispoziții naționale potrivit căreia, în cazul în care un comerciant a instituit un serviciu-clienți la un număr care începe cu 0180 în vederea contactării sale telefonice cu privire la contractul încheiat, consumatorul trebuie să suporte acele costuri care îi sunt facturate de către furnizorul de servicii de telecomunicații pentru utilizarea acestui serviciu de telecomunicații, inclusiv atunci când acestea depășesc costurile care ar fi fost suportate de consumator în cazul contactării prin telefon la un număr obișnuit (geografic) din rețeaua de telefonie fixă sau din rețeaua de telefonie mobilă?

Articolul 21 alineatul (1) din directivă nu se opune, în orice caz, unei asemenea dispoziții naționale în cazul în care furnizorul de servicii de telecomunicații nu transferă comerciantului nicio cotă-parte din comisionul plătit de consumator pentru apelul telefonic care începe cu 0180?

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, p. 64).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 5 noiembrie
2015 – X/Staatssecretaris van Financiën**

(Cauza C-569/15)

(2016/C 038/37)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) Titlul II din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se consideră că un lucrător cu domiciliul în Țările de Jos, care își desfășoară activitatea în mod obișnuit în Țările de Jos și care beneficiază de o perioadă de concediu fără plată de trei luni, continuă să desfășoare o activitate salariată (și) în Țările de Jos atunci când i) contractul de muncă s-a menținut în perioada specificată și ii) această perioadă este considerată o perioadă în care se desfășoară o activitate salariată, în sensul aplicării Werkloosheidswet (Legea șomajului)?
- 2) a) Care este legislația aplicabilă în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, atunci când acest lucrător desfășoară o activitate salariată într-un alt stat membru în timpul concediului fără plată?
- 2) b) În acest context, prezintă relevanță faptul că persoana respectivă a desfășurat, o perioadă de aproximativ una – două săptămâni, o activitate salariată într-un alt stat membru de două ori în următorul an și o dată pe an în următorii trei ani, fără să mai fi beneficiat de concediu fără plată în Țările de Jos?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) Nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 5 noiembrie 2015 – X/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-570/15)

(2016/C 038/38)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

Care este criteriul sau care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește legislația aplicabilă în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ în cazul unui lucrător domiciliat în Belgia, care desfășoară cea mai mare parte a activității în Țările de Jos și care, în plus, desfășoară 6,5 % din activitățile prestate în anul respectiv în Belgia, la domiciliul său sau la client, fără ca această proporție să corespundă unei scheme de lucru stabilite și fără să se fi încheiat o convenție cu angajatorul privind desfășurarea activității în Belgia?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) Nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Liège (Belgia) la 9 noiembrie 2015 – État belge/Oxycure Belgium SA

(Cauza C-573/15)

(2016/C 038/39)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Liège

Părțile din procedura principală

Apelant: État belge

Intimată: Oxycure Belgium SA

Întrebarea preliminară

Articolul 98 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾, coroborat cu punctele 3 și 4 din anexa III la Directiva TVA, prin raportare în special la principiul neutralității, se opun unei dispoziții naționale care prevede o cotă redusă de TVA aplicabilă tratamentului cu oxigen cu ajutorul unor sticle de oxigen, în timp ce tratamentul cu oxigen cu ajutorul unui concentrator de oxigen este supus cotei standard de TVA?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1.

Recurs introdus la 9 noiembrie 2015 de Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 9 septembrie 2015 în cauza T-584/14, INDITEX/OAPI – ANSELL (ZARA)

(Cauza C-575/15 P)

(2016/C 038/40)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (reprezentant: C. Duch, Fonoll, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

- anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene prin care s-a respins acțiunea formulată de Inditex SA împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 19 mai 2014 (cauza R 1118/2013-2) și anularea, în consecință, a deciziei atacate, precum și a deciziei anterioare a diviziei de anulare a OAPI din 30 aprilie 2013 prin care s-a admis cererea de decădere din drepturile asupra mărcii comunitare ZARA, nr. 112 755, pentru serviciile din clasa 39.
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Recurenta contestă prin intermediul a șase motive temeiurile juridice dezvoltate la punctele 32-37 din hotărârea atacată.

2. În primul motiv de recurs, se invocă faptul că Tribunalul a încălcat articolul 65 alineatul (3) din RMC ⁽¹⁾ întrucât, la punctul 37 din hotărârea atacată, acesta a depășit limitele acțiunii cu care a fost sesizat atunci când a pus în discuție utilizarea în sine a mărcii ZARA nr. 112755 pentru serviciile din clasa 39, deși acest aspect nu era controversat și nu făcea obiectul căii de atac.
3. Obiectul căii de atac cu care a fost sesizată camera de recurs se limita să stabilească dacă utilizarea de către Inditex a mărcii ZARA pentru serviciile de transport și de distribuție a produselor care erau furnizate de societatea respectivă către beneficiarii francizelor sale putea sau nu putea să fie considerată drept utilizare publică în opoziție cu o utilizare privată în cadrul întreprinderii și, prin urmare, dacă se putea sau nu se putea considera că avea loc o utilizare efectivă a mărcii. În consecință, existența utilizării în sine a mărcii ZARA pentru serviciile de transport și de distribuție furnizate de titularul mărcii era un fapt nelitigios și care nu a făcut obiectul discuției în cadrul procedurii administrative.
4. În cel de al doilea motiv al recursului, Inditex susține că la punctele 32 și 33 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din RMC confundând noțiunea „integrare comercială”, specifică întreprinderii beneficiare a francizei atunci când aceasta se integrează în sistemul comercial al francizorului, cu noțiunea „integrare economică” sau „unitate economică”, în sensul nivelului de dependență economică.
5. Tribunalul a considerat, la punctul 33 din hotărârea atacată, că faptul că beneficiarii francizei Inditex urmează un model de afaceri integrat metodei comerciale a francizorului implică faptul că respectivii beneficiari ai francizei își pierd condiția de unități economice independente, și anume de terți străini organizării interne a francizorului. Această apreciere este inexactă potrivit recurenței, deoarece este contrară normelor juridice.
6. În cel de al treilea motiv al recursului se susține că, la punctul 33 din hotărârea atacată, Tribunalul a denaturat termenii declarației pe propria răspundere din 7 mai 2012 a domnului Antonio Abril (anexa 4) transcriind în mod parțial o parte a declarațiilor sale formulate în mod real de acesta din urmă, fapt care a determinat Tribunalul să interpreteze acest document în mod eronat cu incidență asupra concluziei sale în ceea ce privește stabilirea caracterului public al utilizării mărcii ZARA.
7. Al patrulea motiv invocă o eroare de drept săvârșită de Tribunal în aplicarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din RMC întrucât Tribunalul a încălcat, la punctul 35 din hotărârea atacată, normele potrivit cărora, pentru aprecierea caracterului efectiv al utilizării mărcii, trebuie să se țină seama de toate faptele și împrejurările adecvate pentru a stabili realitatea exploatarei sale comerciale. Concret, reclamanta susține că Tribunalul a negat că Inditex era prezentă pe piața serviciilor de transport de mărfuri sub marca sa ZARA întrucât această societate nu dispunea de o cifră de afaceri generată de prestarea serviciilor cuprinse în clasa 39.
8. Tribunalul a considerat că Inditex nu furniza servicii de transport de mărfuri către terți din afara unității sale economice, dat fiind că este o întreprindere care se consacră confecționării și vânzării de produse de modă, iar nu o întreprindere de transport. Această poziție a Tribunalului este, în opinia recurenței eronată și încalcă dreptul și jurisprudența Uniunii astfel cum sunt citate în motivul corespunzător.
9. În cel de al cincilea motiv, Inditex susține că, la punctul 35 din hotărârea atacată, Tribunalul a denaturat termenii declarației pe propria răspundere din 7 mai 2012 a domnului Antonio Abril, atunci când a interpretat cifrele care figurează la punctul 18 din declarație ca atestând realitatea exploatarei comerciale a mărcii în litigiu pentru comercializarea produselor, în timp ce, în realitate, valorile care figurează în respectivul document privesc doar sumele percepute de Inditex din partea beneficiarilor francizelor sale pentru prestarea de servicii de transport furnizate de această societate beneficiarilor francizelor sale.
10. În sfârșit, în cel de al șaselea motiv, recurența invocă o eroare de drept care rezultă din încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din RMC, coroborat cu norma 22 din Regulamentul nr. 2868/1995 ⁽²⁾, întrucât, la punctul 36 din hotărârea atacată, Tribunalul a solicitat Inditex să facă o „*probatio diabolica*” negând că i-au fost prezentate probe cu privire la volumul cifrei de afaceri în măsura în care nu i-a fost furnizată nicio factură, în timp ce Tribunalul era conștient de imposibilitatea Inditex de a prezenta astfel de facturi întrucât era vorba despre documente inexistente în temeiul argumentelor expuse în motivul aferent.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiunea codificată) (JO L 78, p. 1, „RMC”).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară. JO L 303, p. 81, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgia) la 9 noiembrie 2015 – Johannes Van der Weegen, Anna Pot/Belgische Staat

(Cauza C-580/15)

(2016/C 038/41)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Johannes Van der Weegen, Anna Pot

Pârât: Belgische Staat

Întrebarea preliminară

Articolul 21 punctul 5 din WIB 1992, astfel cum a fost modificat prin articolul 170 din Legea din 25 aprilie 2014 de stabilire a unor dispoziții diverse, încalcă articolele 56 TFUE și 63 TFUE precum și articolele 36 și 40 din Acordul privind SEE, întrucât, în pofida faptului că se aplică în mod nediferențiat prestatorilor de servicii naționali și străini, dispoziția în discuție impune îndeplinirea condițiilor care corespund acelor prevăzute la articolul 2 din KB/WIB 1992 și care sunt de fapt specifice pieței belgiene, reprezentând un obstacol semnificativ pentru prestatorii de servicii străini atunci când își oferă serviciile în Belgia?

Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-583/15)

(2016/C 038/42)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și J. Hottiaux, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- să se declare că Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 alineatele (1) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului (¹), prin faptul că nu a instituit registrul său electronic național al întreprinderilor de transport rutier, interconectându-l cu registrele electronice naționale ale celorlalte state membre.
- obligarea Republicii Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1071/2009, fiecare stat membru păstrează un registru electronic național al întreprinderilor de transport rutier care au primit din partea unei autorități competente desemnate de respectivul stat membru autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier.

Alineatul (1) menționat prevede de asemenea că prelucrarea datelor înscrise în acest registru și în special a datelor principale prevăzute la articolul 16 alineatul (2) se face sub controlul unei autorități publice desemnate în acest sens. Datele relevante incluse în registrul electronic național sunt accesibile tuturor autorităților competente din statul membru în cauză.

Cu toate acestea, din răspunsul statului portughez la avizul motivat suplimentar rezultă că administrația portugheză încă nu a reușit să obțină un acord între cele trei autorități naționale care activează în cadrul sistemului, Autoritatea Națională pentru Siguranța Circulației, Autoritatea pentru Condițiile de Muncă și Direcția Generală pentru Administrarea Justiției.

În aceste condiții, nu numai că nu există un registru național, ci în plus continuă să existe registrele particulare ale trei autorități naționale, iar datele în discuție nu sunt accesibile autorităților competente ale statului portughez.

Astfel, statul portughez nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prevederilor articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1071/2009.

În temeiul articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1071/2009, statele membre iau măsurile necesare pentru ca registrele electronice naționale să fie interconectate și accesibile la nivelul Uniunii.

Ținând seama că nici măcar nu exista un registru național, fără îndoială administrația portugheză nu a luat toate măsurile necesare pentru a interconecta registrul său național, pe care nu îl are, cu celelalte registre naționale.

Astfel, statul portughez nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prevederilor articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1071/2009.

⁽¹⁾ JO L 300, p. 51.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administrativ de Melun (Franța) la 11 noiembrie 2015 – Glencore Céréales France/Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Cauza C-584/15)

(2016/C 038/43)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ de Melun

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Glencore Céréales France

Pârâtă: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Întrebările preliminare

- 1) Se poate deduce din conținutul deciziei din 9 martie 2012, privind cauza C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung împotriva Pfeifer & Langen KG, că articolul 3 din Regulamentul nr. 2988/95 ⁽¹⁾ de stabilire a regimului de prescripție în dreptul comunitar se aplică unor măsuri privind plata dobânzilor datorate în temeiul articolului 52 din Regulamentul CE nr. 800/1999 ⁽²⁾ și al articolului 5a din Regulamentul (CE) nr. 770/96 ⁽³⁾?
- 2) Trebuie să se considere că creanța privind dobânzile rezultă prin natura sa dintr-o abatere „continuă sau repetată”, care încetează la data plății creanței principale și amână astfel până la această dată momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție în ceea ce o privește?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2), momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție trebuie stabilit în ziua săvârșirii abaterii care a dat naștere creanței principale sau nu poate fi stabilit decât la data plății ajutorului sau a eliberării garanției corespunzătoare momentului de la care începe să curgă termenul pentru calcularea dobânzilor respective?

- 4) Pentru aplicarea normelor de prescripție prevăzute de Regulamentul nr. 2988/95, trebuie să se considere că orice act de întrerupere a prescripției în ceea ce privește creanța principală întrerupe și prescripția care curge cu privire la dobânzi, chiar dacă nu există mențiuni referitoare la acestea în actele de întrerupere a prescripției privind creanța principală?
- 5) Prescripția intervine prin atingerea termenului maxim prevăzut la al patrulea paragraf al alineatului (1) al articolului 3 din Regulamentul nr. 2988/95 în cazul în care, în acest termen, organismul plătitor solicită rambursarea ajutorului plătit în mod nejustificat, fără a solicita în același timp plata dobânzilor?
- 6) Termenul de prescripție de drept comun de cinci ani, introdus în dreptul național la articolul 2224 din Codul civil prin Legea nr. 2008-561 din 17 iunie 2008, s-a putut substitui, pentru prescripțiile care nu deveniseră efective încă la data intrării în vigoare a acestei legi, termenului de prescripție de patru ani prevăzut de Regulamentul nr. 2988/95 în temeiul derogării prevăzute la alineatul (3) al articolului 3 din regulamentul menționat?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 800/1999 al Comisiei din 15 aprilie 1999 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L 102, p. 11, Ediție specială, 03/vol. 27, p. 187).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 770/96 al Comisiei din 26 aprilie 1996 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3002/92 de stabilire a normelor comune de control al utilizării și/sau destinației produselor care provin din intervenție (JO L 104, p. 13, Ediție specială, 08/vol. 8, p. 215).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) la
12 noiembrie 2015 – Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge**

(Cauza C-585/15)

(2016/C 038/44)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Raffinerie Tirlemontoise SA

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2038/1999 al Consiliului din 13 septembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului ⁽¹⁾ trebuie, în special în lumina Hotărârii din 27 septembrie 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 și C-234/10), interpretat în sensul că pentru calculul pierderii medii, trebuie să se împartă, pentru toate categoriile de zahăr exportate, totalul cheltuielilor reale la totalul cantităților exportate, indiferent dacă au fost sau nu au fost plătite efectiv restituiri pentru aceste cantități?
- 2) Articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2038/1999 al Consiliului din 13 septembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului trebuie, în special în lumina Hotărârii din 27 septembrie 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 și C-234/10), interpretat în sensul că amănările care trebuie luate în considerare (ca element de debit sau de credit) la calculul global al cotizațiilor la producție trebuie calculate, pentru toate categoriile de zahăr exportate, împărțind totalul cheltuielilor reale la totalul cantităților reale exportate, indiferent dacă au fost sau nu au fost plătite efectiv restituiri la export pentru aceste cantități?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, Regulamentul nr. 2267/2000 ⁽²⁾ și Regulamentul nr. 1993/2001 ⁽³⁾ sunt lipsite de validitate?

⁽¹⁾ JO L 252, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2267/2000 al Comisiei din 12 octombrie 2000 de stabilire, pentru anul de comercializare 1999/2000, a cuantumului cotizațiilor pentru producție, precum și a coeficientului de calcul al cotizației suplimentare în sectorul zahărului (JO L 259, p. 29).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) n° 1993/2001 (CE) nr. 1993/2001 al Comisiei din 11 octombrie 2001 de stabilire, pentru anul de comercializare 2000/2001, a cuantumului cotizațiilor pentru producție în sectorul zahărului (JO L 271 p. 15).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera
(Spania) la 16 noiembrie 2015 – Banco Santander, S.A./Cristobalina Sánchez López**

(Cauza C-598/15)

(2016/C 038/45)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Banco Santander, S.A.

Pârâtă: Cristobalina Sánchez López

Întrebările preliminare

- 1) O reglementare națională care instituie o procedură precum cea prevăzută la articolul 250 alineatul 1 punctul 7 din Codul de procedură civilă, conform căreia instanța națională trebuie să pronunțe o hotărâre prin care să dispună predarea locuinței executate persoanei care a obținut adjudecarea sa în cadrul unei proceduri de executare extrajudiciară, în care[,] având în vedere regimul în vigoare, prevăzut la articolul 129 din Legea privind contractul de ipotecă, modificat prin Legea 1/2000 din 8 ianuarie 2000, și la articolele[le] 234-236 o) din Regulamentul privind contractul de ipotecă, modificat prin Decretul regal nr. 290/1992, nu s-a permis nici efectuarea controlului judiciar din oficiu al clauzelor abuzive și nici formularea unei contestații eficiente de către debitor pentru acest motiv[,] indiferent că este vorba despre o procedură extrajudiciară sau despre o procedură judiciară separată, este contrară dispozițiilor menționate din directivă [articolul 3 alineatele (1) și (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alin. (1) din Directiva 93/13/CEE] ⁽¹⁾ și scopului acesteia?
- 2) O normă precum a cincea dispoziție tranzitorie din Legea 1/2013[,] care permite suspendarea de către notar a unei proceduri de executare ipotecară extrajudiciară aflată în curs la momentul intrării în vigoare a Legii 1/2013 doar în cazul în care consumatorul face dovada formulării unei cereri prin care invocă caracterul abuziv al unei clauze contractuale incluse în contractul de împrumut ipotecar pe care se întemeiază vânzarea extrajudiciară sau prin care se stabilește suma exigibilă care poate fi executată, și doar dacă această cerere separată a fost introdusă de consumator în termen de o lună de la publicarea Legii 1/2013, fără ca acesta să fie notificat personal cu privire la termenul respectiv, și înainte ca notarul să dispună adjudecarea, este contrară dispozițiilor menționate din directivă și scopului acesteia?
- 3) Dispozițiile menționate din directivă, scopul acesteia și obligația pe care o impune instanțelor naționale de a examina din oficiu caracterul abuziv al clauzelor incluse în contractele încheiate cu consumatorii, fără a fi necesară o solicitare a consumatorului în acest sens, trebuie interpretate în sensul că permit instanței naționale [.] în cadrul unor proceduri precum cea prevăzută la articolul 250 alineatul 1 punctul 7 din Codul de procedură civilă sau al procedurii de „vânzare extrajudiciară” reglementată la articolul 129 din Legea privind contractul de ipotecă, să nu aplice dreptul național atunci când acesta nu permite efectuarea controlului judiciar din oficiu, având în vedere claritatea dispozițiilor directivei și jurisprudența constantă a Curții cu privire la obligația instanțelor naționale de a controla din oficiu existența unor clauze abuzive în litigii referitoare la contracte încheiate cu consumatorii?

- 4) O normă națională precum articolul 129 din Legea privind contractul de ipotecă, modificat prin Legea 1/2013[,] care prevede drept unic remediu eficient pentru protecția drepturilor consumatorilor consacrată de directivă, în contextul procedurilor de executare ipotecară extrajudiciară împotriva consumatorilor, o simplă posibilitate de avertizare din partea unui notar cu privire la existența unor clauze abuzive, sau posibilitatea ca un consumator debitor, executat pe cale extrajudiciară, să formuleze o cerere în cadrul unei proceduri judiciare separate, înainte ca notarul să dispună adjudecarea imobilului executat, este contrară dispozițiilor menționate din directivă și scopului acesteia?
- 5) O reglementare națională precum articolul 129 din Legea privind contractul de ipotecă, modificat prin Legea 1/2013 și articole[le] 234-236 din Regulamentul privind contractul de ipotecă, modificate prin Decretul regal nr. 290/1992, care instituie o procedură de executare extrajudiciară a contractelor de împrumut ipotecar încheiate între profesioniști și consumatori în care nu există nicio posibilitate de efectuare a unui control jurisdicțional din oficiu al clauzelor abuzive, este contrară dispozițiilor menționate din directivă și scopului acesteia?

(¹) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială 15/vol. 2, p. 273).

Recurs introdus la 16 noiembrie 2015 de către România împotriva ordonanței Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 14 septembrie 2015 în cauza T-784/14, Comisia/România

(Cauza C-599/15 P)

(2016/C 038/46)

Limba de procedură: româna

Părțile

Recurentă: România (reprezenți: R.-H. Radu, A. Buzoianu, E. Gane și M. Chicu, agenți)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— I. admiterea recursului, anularea integrală a Ordonanței Tribunalului în cauza T-784/14, rejudecarea cauzei T-784/14, admitând acțiunea în anulare și anulând scrisoarea BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 din data de 19 septembrie 2014;

sau

admiterea recursului, anularea integrală a Ordonanței Tribunalului în cauza T-784/14, trimiterea cauzei T-784/14 spre judecare Tribunalului UE, iar, în rejudecare, admiterea acțiunii în anulare și anularea scrisorii BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 din data de 19 septembrie 2014;

— II. obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv – incidența unor neregularități de procedură în fața Tribunalului UE care aduc atingere intereselor statului român

România consideră că Ordonanța a fost emisă cu încălcarea articolului 130 alineatul (7) coroborat cu alineatul (8) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Tribunalul nu a verificat și nu a motivat în mod corespunzător dacă este necesar să examineze excepția privind inadmisibilitatea împreună cu fondul cauzei.

Deși a decis că nu se justifică examinarea excepției privind inadmisibilitatea împreună cu fondul, Tribunalul a încadrat juridic obligația de plată ce revine României în domeniul reglementat de Decizia nr. 2007/436/CE, Euratom ⁽¹⁾ și de Regulamentul nr. 1150/2000 ⁽²⁾, considerând că statul român are obligația, născută în baza acestor prevederi, de a constata și de a plăti suma de 14 883,79 EUR cu titlul de resurse proprii tradiționale.

Analizând natura și temeiul obligației de plată, Tribunalul a judecat fondul cauzei și, astfel, a procedat contrar deciziei sale de a se pronunța exclusiv asupra excepției privind inadmisibilitatea.

2. Al doilea motiv – încălcarea dreptului UE de către Tribunalul UE

România consideră că Tribunalul UE a calificat greșit natura obligațiilor care îi sunt atribuite prin scrisoarea BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 din data de 19 septembrie 2014, săvârșind o eroare de drept ce a afectat analiza instanței referitoare la (i) evaluarea privind competența Comisiei și (ii) natura scrisorii atacate.

În subsidiar, România consideră că Tribunalul UE a adus atingere dreptului UE și jurisprudenței Curții atunci când a stabilit că statelor membre le revine sarcina de a aprecia existența unei pierderi de resurse proprii tradiționale, precum și existența unei obligații de a plăti asemenea resurse.

De asemenea, România contestă aplicabilitatea în situația dedusă judecării a mecanismului plății condiționate și, în acest sens, a susținerilor aferente ale Tribunalului.

⁽¹⁾ Decizia Consiliului, din 7 iunie 2007, privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 163, p. 17).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului, din 22 mai 2000, privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom, referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 17 noiembrie 2015 – J. N./ Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Cauza C-601/15)

(2016/C 038/47)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelant: J. N.

Intimat: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Întrebarea preliminară

Articolul 8 alineatul (3) litera (e) din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L 180, p. 96) este conform cu articolul 6 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2007, C 303, p. 1):

- 1) într-o situație în care un resortisant al unei țări terțe a fost plasat în custodie publică în temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (e) din această directivă și are dreptul, în temeiul articolului 9 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, p. 60), de a rămâne într-un stat membru până la adoptarea unei decizii în primă instanță cu privire la cererea sa de azil, și

- 2) ținând seama de Explicațiile cu privire la cartă (JO 2007, C 303, p. 2) potrivit cărora restrângerile la care pot fi supuse drepturile prevăzute la articolul 6 nu le pot depăși pe cele permise chiar de articolul 5 alineatul (1) litera (f) din CEDO [Convenția europeană a drepturilor omului] și de interpretarea dată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului acestei din urmă dispoziții, în special în Hotărârea din 22 septembrie 2015, Nabil și alții împotriva Ungariei, 62116/12, potrivit căreia luarea în custodie publică a unui solicitant de azil este contrară dispoziției citate anterior a CEDO în cazul în care această măsură nu a fost impusă în scopul îndepărtării?

**Recurs introdus la 15 noiembrie 2015 de Ana Pérez Gutiérrez împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a treia) din 9 septembrie 2015 în cauza T-168/14, Pérez Gutierrez/Comisia**

(Cauza C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Ana Pérez Gutiérrez (reprezentant: J. Soler Puebla, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Casarea și anularea Hotărârii Tribunalului din 9 septembrie și continuarea procedurii, pronunțându-se o nouă hotărâre, prin care:

- să se constate existența unei atingeri nelegale aduse dreptului la demnitate, la viață privată și la imagine prin utilizarea fără consimțământ a imaginii domnului Patrick Johannes Jacquemyn, constând în includerea de către Comisia Europeană a fotografiei acestuia în Biblioteca de imagini pentru avertismente privind sănătatea pentru produsele din tutun din Uniunea Europeană;
- să se dispună obligarea pârâtei la plata în favoarea reclamantei a sumei de 181 104 EUR cu titlu de *lucrum cessans*;
- să se dispună obligarea pârâtei la plata în favoarea reclamantei a sumei de 1 eurocent (0,01 €) pe pachet sau produs din tutun pe care figurează imaginea domnului Patryck Jacquemyn, suma totală urmând să fie stabilită la momentul executării hotărârii și reprezentând în prezent suma de **douăzeci și șapte de milioane cinci sute optzeci și opt de mii cinci sute douăzeci și patru de euro (27 588 524 €)**
- să se dispună obligarea pârâtei la plata în favoarea reclamantei a unei compensații pentru beneficiul obținut prin utilizarea nelegală a imaginii domnului Patrick Jacquemyn, care se ridică la suma de 13 790 000 EUR în Spania, locul de reședință al reclamantei și al domnului Patrick Jacquemyn.

Motivele și principalele argumente

Lipsa de identitate între desfășurarea ședinței și cele expuse în hotărâre

Recurenta nu a acceptat niciodată declarațiile Comisiei Europene și nici nu a achiesat la prezentarea tardivă a înscrisurilor fără a fi ocultate, ceea ce nu s-a clarificat în hotărâre.

Încălcarea articolului 15 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Încălcarea principiului normei europene privind accesul cetățenilor Uniunii la documentele utilizate de un organ al Uniunii pentru luarea deciziilor. Recurenta a solicitat în numeroase rânduri documentele privind dreptul la imagine în legătură cu fotografia în litigiu, iar acestea nu i-au fost furnizate.

Lipsa sau insuficiența probelor ce rezultă din lipsa de investigare a cauzei din partea Tribunalului

Probele solicitate de recurentă nu au fost administrate, iar cele prezentate de intimată nu au nicio valoare probatorie, practic toate elementele acestora fiind ocluate.

Încălcarea principiului contradictorialității și al egalității de arme

Documentele furnizate de Comisia Europeană erau ocluate și lipsite de date, împiedicând orice analiză contradictorie din partea reclamantei, motiv pentru care recurenta nu le consideră ca fiind probe valide și nici nu pot fi clasificate drept elemente probatorii de către Tribunal.

Denaturarea situației de fapt (Distort of facts)

Documentele ocluate și lipsite de date au determinat Tribunalul să rețină că exista un principiu de legalitate la presupusa realizare a fotografiilor, iar această travestire a realității nu a putut fi repusă în discuție de recurentă întrucât lipseau toate elementele probatorii din documente. Oclutarea datelor din documente s-a efectuat prin aplicarea incorectă a principiului protecției datelor, principiu ce rezultă din Directiva din 1995 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de
Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Spania) la 18 noiembrie 2015 – María Assumpció
Martínez Roges/José Antonio García Sánchez**

(Cauza C-609/15)

(2016/C 038/49)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: María Assumpció Martínez Roges

Pârât: José Antonio García Sánchez

Întrebările preliminare

1) Articolele 34 și 35 din Legea 1/2000 se opun articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (2) din Directiva [93/13/CEE] ⁽¹⁾ și, respectiv, articolului 6 alineatul (1) litera (d) și articolelor 11 și 12 din Directiva 2005/29/CE ⁽²⁾, în măsura în care interzic exercitarea controlului din oficiu al posibilelor clauze abuzive sau al practicilor comerciale neloiale din contractele încheiate între avocați și persoane fizice care acționează cu un scop ce nu se încadrează în activitatea lor profesională?

- 2) Articolele 34 și 35 din Legea 1/2000 se opun articolului 6 alineatul (1), articolului 7 alineatul (2) și [punctului 1 litera (q) din anexa] la Directiva 93/13/CEE, în măsura în care interzic administrarea probelor în procedura administrativă privind acțiunea în plata onorariilor în vederea soluționării litigiului?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

⁽²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 23 noiembrie 2015 – Hummel Holding A/S/Nike Inc., Nike Retail B.V.

(Cauza C-617/15)

(2016/C 038/50)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hummel Holding A/S

Pârâte: Nike Inc., Nike Retail B.V.

Întrebarea preliminară

În ce condiții, o societate independentă din punct de vedere juridic, stabilită într-un stat membru al Uniunii, care este o subfilială a unei întreprinderi care nu are ea însăși sediul în cadrul Uniunii trebuie considerată o „unitate” a acestei întreprinderi în sensul articolului 97 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară ⁽¹⁾ (JO L 78, p. 1)?

⁽¹⁾ JO L 78, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 23 noiembrie 2015 – Concurrence Sàrl/Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Cauza C-618/15)

(2016/C 038/51)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Concurrence Sàrl

Pârâte: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Întrebarea preliminară

Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cazul unei pretense încălcări a interdicțiilor de revânzare în afara unei rețele de distribuție selective și printr-un punct de vânzare, prin intermediul unor oferte de vânzare puse la dispoziție online pe mai multe site-uri exploatate în diferite state membre, distribuitorul autorizat care se consideră prejudiciat are posibilitatea de a introduce o acțiune în încetarea perturbării ilicite rezultate în fața instanței în a cărei rază teritorială sunt sau au fost accesibile informațiile publicate online sau este necesar să existe un alt criteriu de legătură?

⁽¹⁾ JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Regatul Unit) la 24 noiembrie 2015 – The Trustees of the BT Pension Scheme/Commissioners for
Her Majesty’s Revenue and Customs**

(Cauza C-628/15)

(2016/C 038/52)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Reclamant: The Trustees of the BT Pension Scheme

Pârât: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere că Curtea, în răspunsul său la cea de a patra întrebare cuprinsă în Hotărârea din 12 decembrie 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue* (C-446/04, Rec., p. I-11753), a stabilit că articolele 43 și 56 din Tratatul CE – în prezent articolele 49 și 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene – se opuneau legislației unui stat membru care permite societăților rezidente care distribuie acționarilor lor dividende care își au originea în dividende de origine străină încasate de acestea să opteze să fie impozitate în temeiul unui sistem care le permite să își recupereze impozitul pe profit plătit anticipat, dar care obligă, în primul rând, societățile menționate să plătească acest impozit pe profit anticipat și, ulterior, să solicite rambursarea, și, în al doilea rând, nu asigură un credit fiscal acționarilor lor, în vreme ce acești acționari ar fi obținut un astfel de credit fiscal în cazul unei distribuiți efectuate de o societate rezidentă care își avea originea în dividende de origine națională: există vreun drept în temeiul dreptului Uniunii conferit acestor acționari în mod individual, fie în temeiul articolului 63 TFUE, fie pe un alt temei, în cazurile în care aceștia sunt beneficiarii dividendelor alese a fi distribuite în temeiul acestui sistem, în special în cazul în care un acționar este rezident în același stat membru, precum societatea care distribuie dividendele?
- 2) În cazul în care acționarul menționat la prima întrebare nu dispune el însuși de un drept în temeiul articolului 63 TFUE, poate acesta să se întemeieze pe orice încălcare a drepturilor societății care distribuie dividendele, conferite de articolul 49 TFUE sau de articolul 63 TFUE?
- 3) În ipoteza în care răspunsul la prima sau la cea de a doua întrebare este că acționarul dispune de drepturi în temeiul dreptului Uniunii sau se poate întemeia pe acesta, dreptul Uniunii impune vreo cerință în ceea ce privește căile de atac care trebuie să fie puse la dispoziția acționarului în temeiul legislației naționale?
- 4) În vederea răspunsului Curții la întrebările de mai sus, este relevant dacă:
  - (a) acționarul nu este supus în statul membru impozitului pe venit pe dividendele încasate, având drept consecință faptul că, în cazul unei distribuiți efectuate de o societate rezidentă în afara sistemului de mai sus, creditul fiscal de care beneficiază acționarul în temeiul legislației naționale poate duce la plata creditului fiscal efectuată acționarului de către statul membru;

- (b) instanța națională a hotărât că încălcarea dreptului Uniunii de legislația națională în cauză nu era suficient de gravă pentru a da naștere unei obligații a statului membru de plată a unor despăgubiri în favoarea societății care distribuie dividendele, conform principiilor stabilite în Hotărârea Brasserie du Pêcheur SA/Federal Republic of Germany și The Queen/Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Limited and Others (cauzele conexe C-46/93 și C-48/93, [1996], Rec., p. I-1029) sau dacă
- (c) în unele cazuri, dar nu în toate, este posibil ca societatea care distribuie dividendele în temeiul sistemului de mai sus să fi majorat valoarea distribuțiilor sale efectuate către toți acționarii pentru a asigura o sumă în bani echivalentă celei care s-ar fi obținut de către un acționar scutit de impozit din distribuirea dividendelor în afara acestui sistem?

**Recurs introdus la 24 noiembrie 2015 de Novartis Europharm Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a doua) din 15 septembrie 2015 în cauza T-472/12, Novartis Europharm Ltd/Comisia
Europeană**

(Cauza C-629/15 P)

(2016/C 038/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Novartis Europharm Ltd (reprezențanți: C. Schoonderbeek, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Teva Pharma BV

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta Tribunalul a respins acțiunea în anulare în cauza T-472/12;
- trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal dacă este necesar și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea sa de anulare formulată în cauza T-472/12, Novartis a solicitat Tribunalului anularea Deciziei de punere în aplicare C(2012) 5894 final a Comisiei din 16 august 2012 de acordare a autorizației de introducere pe piață în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 ⁽¹⁾ pentru „Zoledronic acid Teva Pharma – Acid zoledronic”, medicament de uz uman, întrucât această decizie încalcă drepturile privind protecția datelor de care beneficiază Novartis pentru medicamentul său Aclasta în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2309/93 ⁽²⁾ coroborat cu articolul 14 alineatul (11) și cu articolul 89 din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 și cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE ⁽³⁾. Cererea de anulare a fost respinsă prin hotărârea atacată.

În susținerea acestui recurs, recurenta invocă faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a interpretat în mod incorect articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE, care definește noțiunea de autorizație de introducere pe piață generală, și întrucât Tribunalul nu a furnizat o motivare corespunzătoare în hotărârea atacată.

În această, în primul rând, recurenta susține că hotărârea atacată se întemeiază pe o înțelegere greșită a formulării și a scopului articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE și a cadrului legal pentru autorizarea unor noi indicații terapeutice și pe prezumția incorectă că interpretarea recurente cu privire la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE ar facilita manipularea și eludarea protecției datelor și extinderea nedefinită a protecției datelor pentru medicamente de referință.

În al doilea rând, recurenta susține că concluzia Tribunalului potrivit căreia articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE se aplică Aclasta întrucât acest medicament ar fi putut fi autorizat ca modificare sau extensie a medicamentului Zometa încalcă principiul securității juridice și ar elimina interesul companiilor farmaceutice de a investi în cercetare și în dezvoltarea de noi tratamente și, așadar, nu este în interesul sănătății publice.

În temeiul acestei interpretări eronate a articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83, Tribunalul nu a recunoscut faptul că decizia Comisiei de punere în aplicare constituie o încălcare a drepturilor privind protecția datelor de care beneficiază Novartis pentru medicamentul său Aclasta în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2309/93 coroborat cu articolul 14 alineatul (11) și cu articolul 89 din Regulamentul nr. 726/2004, și că, pentru acest motiv, decizia Comisiei de punere în aplicare trebuia să fie anulată.

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 al Consiliului din 22 iulie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare de autorizare și de supraveghere a medicamentelor de uz uman și de uz veterinar și de instituire a unei Agenții europene pentru evaluarea medicamentelor (JO L 214, p. 1).
- ⁽³⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

**Recurs introdus la 24 noiembrie 2015 de Novartis Europharm Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a doua) din 15 septembrie 2015 în cauza T-67/13, Novartis Europharm Ltd/Comisia
Europeană**

(Cauza C-630/15 P)

(2016/C 038/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Novartis Europharm Ltd (reprezentant: C. Schoonderbeek, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Hospira UK Ltd

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate în măsura în care Tribunalul a respins, prin această hotărâre, acțiunea în anulare în cauza T-67/13,
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea în anulare în cauza T-67/13, Novartis a solicitat Tribunalului să anuleze Decizia de punere în aplicare C(2012) 8605 final a Comisiei din 19 noiembrie 2012 de acordare a autorizației de introducere pe piață, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 ⁽¹⁾ pentru medicamentul de uz uman Zoledronic acid Hospira – zoledronic acid, întrucât această decizie constituie o încălcare a drepturilor de exclusivitate a datelor de care Novartis beneficiază pentru medicamentul său Aclasta, conform dispozițiilor coroborate ale articolului 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2309/93 ⁽²⁾, ale articolului 14 alineatul (11) și ale articolului 89 din Regulamentul nr. 726/2004, precum și ale articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE ⁽³⁾. Acțiunea în anulare a fost respinsă prin hotărârea atacată.

În susținerea recursului, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în măsura în care a interpretat în mod eronat articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE care definește noțiunea de autorizație globală de punere pe piață, iar Tribunalul nu a motivat suficient hotărârea atacată.

În această privință, recurenta susține în primul rând că hotărârea atacată se întemeiază pe o interpretare eronată a textului și a finalității articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE și a cadrului juridic al autorizării unor noi indicații terapeutice, precum și a postulatului eronat potrivit căruia interpretarea articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE care este susținută de recurentă ar facilita manipularea și eludarea protecției datelor, precum și extinderea nedefinită a protecției datelor pentru medicamentele de referință.

În al doilea rând, recurenta susține că concluzia Tribunalului potrivit căreia articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE se aplică Aclasta întrucât acest medicament ar fi putut fi autorizat ca o modificare sau o prelungire a medicamentului Zometa contravine principiului securității juridice, ar suprima interesul societăților farmaceutice de a investi în cercetarea și în dezvoltarea unor noi tratamente și nu este, așadar, în interesul sănătății publice.

În temeiul acestei interpretări inexacte a articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE Tribunalul nu a constatat că decizia de punere în aplicare a Comisiei constituie o încălcare a protecției datelor de care Novartis beneficiază pentru medicamentul său Aclasta, conform dispozițiilor coroborate ale articolului 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2309/93, precum și ale articolului 14 alineatul (11) și ale articolului 89 din Regulamentul nr. 726/2004, deși decizia de punere în aplicare a Comisiei trebuia anulată.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 al Consiliului din 22 iulie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare de autorizare și de supraveghere a medicamentelor de uz uman și de uz veterinar și de instituire a unei Agenții europene pentru evaluarea medicamentelor (JO L 214, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2015 – Republica Slovacă/Consiliul

(Cauza C-643/15)

(2016/C 038/55)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Republica Slovacă (reprezentanți: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Republica Slovacă solicită Curții:

— anularea Deciziei (UE) 2015/1601 ⁽¹⁾ a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei și

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, Republica Slovacă invocă șase motive:

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 68 TFUE, precum și a articolului 13 alineatul (2) TUE și a principiului echilibrului instituțional

Consiliul, întrucât a adoptat decizia atacată îndepărtându-se de la orientările anterioare ale Consiliului European și, așadar, în contradicție cu mandatul său, a încălcat articolul 68 TFUE, precum și articolul 13 alineatul (2) TUE și principiul echilibrului instituțional.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 10 alineatele (1) și (2) TUE, a articolului 13 alineatul (1) TUE, a articolului 78 alineatul (3) TFUE, a articolelor 3 și 4 din Protocolul nr. 1, a articolelor 6 și 7 Protocolul nr. 2, precum și pe încălcarea principiilor securității juridice, democrației reprezentative și echilibrului instituțional

Actele de tipul deciziei atacate nu pot fi adoptate în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE. Având în vedere conținutul său, decizia atacată are caracterul unui act legislativ și trebuia să fie, așadar, adoptată pe calea procedurii legislative, procedură care nu intră însă sub incidența articolului 78 alineatul (3) TFUE. Faptul că Consiliul a adoptat decizia atacată în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE constituie nu numai o încălcare a acestei dispoziții, ci și o interferență în prerogativele parlamentelor naționale și ale Parlamentului European.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea dispozițiilor procedurale aplicabile care guvernează procedura legislativă, cum sunt articolul 10 alineatele (1) și (2) TUE, și articolul 13 alineatul (1) TUE și pe încălcarea principiilor democrației reprezentative, echilibrului instituțional și bunei guvernări

Dacă Curtea de Justiție trebuia, în pofida argumentelor invocate de Republica Slovacă în cadrul celui de al doilea motiv al acțiunii, să ajungă la concluzia că decizia atacată a fost adoptată potrivit procedurii legislative (*quod non*), Republica Slovacă invocă în subsidiar încălcarea dispozițiilor procedurale aplicabile care figurează la articolul 16 alineatul (8) TUE, la articolul 15 alineatul (2) TFUE, la articolul 78 alineatul (3) TFUE, la articolele 3 și 4 din Protocolul nr. 1, la articolul 6 și la articolul 7 alineatele (1) și (2) din Protocolul nr. 2, precum și încălcarea articolului 10 alineatele (1) și (2) TUE și a articolului 13 alineatul (2) TUE și a principiilor democrației reprezentative, echilibrului instituțional și bunei guvernări. Concret, cerințele privind publicitatea dezbaterilor și a voturilor în Consiliu nu au fost respectate, limitând astfel participarea parlamentelor naționale în procesul de adoptare a deciziei atacate, și încălcând condiția privind consultarea Parlamentului European.

4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea dispozițiilor procedurale aplicabile care figurează la articolul 78 alineatul (3) TFUE și la articolul 293 TFUE, precum și la articolul 10 alineatele (1) și (2) TUE și la articolul 13 alineatul (2) TUE și pe încălcarea principiilor democrației reprezentative, echilibrului instituțional și bunei guvernări

Înainte de a adopta decizia atacată, Consiliul a propus Comisiei o serie de modificări și de adăugiri. Ca urmare a acestui fapt, a existat o încălcare a dispozițiilor procedurale aplicabile care figurează la articolul 78 alineatul (3) TFUE și la articolul 293 TFUE, precum și la articolul 10 alineatele (1) și (2) TUE și la articolul 13 alineatul (2) TUE și o încălcare a principiilor democrației reprezentative, echilibrului instituțional și bunei guvernări. Parlamentul European nu a fost consultat în mod regulat, iar Consiliul nu s-a pronunțat cu unanimitate asupra modificărilor și adăugirilor aduse la propunerea Comisiei.

5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 78 alineatul (3) TFUE: nerespectarea condițiilor sale de aplicare

Cu titlu subsidiar față de al doilea motiv, Republica Slovacă invocă încălcarea articolului 78 alineatul (3) TFUE, ca urmare a nerespectării condițiilor sale de aplicare care sunt legate de caracterul provizoriu al măsurilor adoptate și de existența unei situații de urgență caracterizate de un aflus spontan de resortisanți ai unor țări terțe.

6. Al șaselea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului proporționalității

Decizia atacată este vădit contrară principiului proporționalității în măsura în care este cert că nu este nici adecvată, nici necesară pentru atingerea obiectivului urmărit.

⁽¹⁾ JO L 248, p. 80.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Ungaria/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-647/15)

(2016/C 038/56)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Ungaria (reprezentant: M. Z. Fehér, agent)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Prin acțiunea formulată, Ungaria solicită Curții de Justiție:

- anularea Deciziei (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei ⁽¹⁾ (denumită în continuare „decizia atacată”);
- cu titlu subsidiar, în cazul în care nu ar admite primul capăt de cerere, anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la Ungaria;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Guvernul maghiar consideră că articolul 78 alineatul (3) TFUE nu asigură Consiliului temeiul juridic adecvat pentru adoptarea deciziei atacate. Articolul 78 alineatul (3) TFUE nu autorizează Consiliul să adopte un act legislativ, prin urmare nici să adopte măsurile stabilite prin decizia atacată, mai precis cele care conțin o excepție cu caracter obligatoriu de la un act legislativ, în speță Regulamentul (UE) nr. 604/2013 ⁽²⁾. Din punctul de vedere al conținutului său, decizia atacată constituie un act legislativ – având în vedere că stabilește o excepție de la Regulamentul nr. 604/2013 –, motiv pentru care adoptarea sa nu se poate întemeia pe articolul 78 alineatul (3) TFUE, care autorizează Consiliul numai să adopte acte prin intermediul unei proceduri fără caracter legislativ, mai precis acte fără caracter legislativ. În cazul în care, contrar celor susținute, s-ar dovedi că articolul 78 alineatul (3) TFUE ar putea constitui temeiul pentru adoptarea unui act juridic care conține o excepție de la un act legislativ, guvernul maghiar consideră că această excepție nu poate fi de natură să afecteze esența actului legislativ și să goalească de conținut dispozițiile sale fundamentale, astfel cum s-a întâmplat în cazul deciziei atacate.
2. O măsură stabilită pentru o perioadă de 24 de luni – și, în anumite situații, de 36 de luni –, ale cărei efecte, în plus, chiar depășesc această perioadă, nu este compatibilă cu noțiunea „măsuri provizorii” prevăzută la articolul 78 alineatul (3) TFUE. Decizia atacată excede posibilității recunoscute Consiliului la articolul 78 alineatul (3) TFUE, având în vedere că, în scopul determinării duratei sale de valabilitate, nu s-a luat în considerare perioada necesară pentru adoptarea unui act legislativ întemeiat pe articolul 78 alineatul (2) TFUE.
3. Prin adoptarea deciziei atacate, Consiliul a încălcat articolul 293 alineatul (1) TFUE, întrucât s-a îndepărtat de propunerea Comisiei fără să fi obținut unanimitatea.

4. Decizia atacată stabilește o excepție de la un act legislativ și constituie un act legislativ din punctul de vedere al conținutului său, întrucât, pentru adoptarea sa – chiar presupunând că aceasta ar fi fost posibilă în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE – ar fi trebuit să se respecte dreptul parlamentelor naționale de a emite un aviz cu privire la actele legislative, prevăzut de Protocoalele (nr. 1) și (nr. 2) anexate la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
5. În urma consultării Parlamentului European, Consiliul a modificat în mod substanțial textul proiectului, însă nu l-a supus unei noi consultări a Parlamentului European.
6. În momentul aprobării de către Consiliu nu erau disponibile versiunile lingvistice ale proiectului de decizie în limbile oficiale ale Uniunii.
7. De asemenea, decizia atacată este nelegală întrucât adoptarea sa este contrară articolului 68 TFUE și concluziilor adoptate de Consiliul European în cadrul reuniunii sale din 25 și 26 iunie 2015.
8. Decizia atacată încalcă principiul securității juridice și principiul clarității normelor juridice, întrucât nu clarifică, cu privire la unele aspecte, cum trebuie să se aplice dispozițiile sale și nici ce relație este între acestea și dispozițiile Regulamentului nr. 604/2013. Dintre aceste aspecte imprecise se desprinde problema referitoare la aplicarea normelor procedurale și de garantare cu privire la adoptarea deciziei de transfer, precum și faptul că decizia atacată nu stabilește în mod clar criteriile de selecție pentru transfer și nici nu reglementează în mod corespunzător statutul solicitanților în statul membru de transfer. Decizia atacată este contrară Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților⁽³⁾, întrucât îi privează pe solicitanți de dreptul lor de a rămâne pe teritoriul statului membru în care au făcut cererea și permite transferul acestora în alt stat membru, fără a putea fi demonstrată în mod necesar existența unei legături materiale între solicitant și statul membru de transfer.
9. Decizia atacată încalcă principiul necesității și principiul proporționalității. Pe de o parte, având în vedere că, față de propunerea inițială a Comisiei, Ungaria a fost exclusă din grupul statelor membre beneficiare, decizia atacată nu prevede motivele pentru care dispune transferul a 120 000 de solicitanți de protecție internațională. Având în vedere că în decizia atacată nu se mai prevede niciun transfer din Ungaria, numărul de 120 000 de solicitanți propuși inițial a devenit arbitrar, pierzând legătura cu situația prezentată în propunerea Comisiei și care se intenționa a fi soluționată. Nu este acceptabil, în special în cazul măsurii provizorii adoptate în temeiul articolului 78 alineatul (3) TFUE, ca decizia de transfer definitiv privind aproximativ jumătate dintre solicitanții incluși în domeniul său de aplicare să depindă de împrejurări viitoare.
10. Cu titlu subsidiar, guvernul maghiar susține că decizia atacată încalcă principiul proporționalității cu privire la Ungaria, întrucât, deși este vorba în mod evident de un stat membru pe al cărui teritoriu a intrat un număr mare de migranți în situație ilegală și în care a fost depus un număr mare de cereri de protecție internațională, i se impun cote obligatorii în calitate de stat membru gazdă. Decizia atacată nu respectă dispozițiile articolului 78 alineatul (3) TFUE în privința Ungariei, întrucât nu este compatibilă cu cerința stabilită în această prevedere – potrivit căreia măsurile pot fi adoptate în beneficiul statelor membre afectate de un aflus brusc de resortisanți ai țărilor terțe – o măsură care nu stabilește decât obligații cu privire la un asemenea stat membru.

⁽¹⁾ JO L 248, p. 80.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, p. 31).

⁽³⁾ Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2015 – Republica Austria/Republica Federală Germania**(Cauza C-648/15)**

(2016/C 038/57)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

Cerere formulată în temeiul articolului 25 alineatul 5 din Convenția încheiată între Republica Austria și Republica Federală Germania pentru evitarea dublei impunerii în domeniul impozitului pe venit și pe avere (öBGBI III 182/2002, respectiv dBGBI II 2002, 735, dBStBl I 2002, 584, denumită în continuare, Convenția pentru evitarea dublei impunerii Germania-Austria), coroborat cu articolul 273 TFUE, privind divergențele dintre Republica Austria și Republica Federală Germania referitoare la interpretarea și aplicarea articolului 11 din Convenția pentru evitarea dublei impunerii Germania-Austria

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea și declararea faptului că veniturile din certificatele de participare la profit în litigiu nu trebuie calificate drept „creanțe cu participare la beneficii” în sensul articolului 11 alineatul 2 din Convenția pentru evitarea dublei impunerii Germania-Austria. Astfel, potrivit articolului 11 alineatul 1 din Convenția pentru evitarea dublei impunerii Germania-Austria, competența de impozitare exclusivă a veniturilor din certificatele de participare revine Austriei, ca stat pe teritoriul căruia se află sediul Bank Austria;
- declararea faptului că Republica Federală Germania nu poate să impoziteze și trebuie să permită Bank Austria să impoziteze veniturile din certificatele de participare la profit în litigiu și să restituie impozitul reținut până în prezent;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Austria critică calificarea pe care Republica Federală Germania a dat-o veniturilor în litigiu drept dobânzi „cu participare la beneficii” în sensul articolului 11 alineatul 2 din Convenția pentru evitarea dublei impunerii Germania-Austria. Potrivit acestui articol, venitul se calculează, într-adevăr, în principiu în procent fix. Cu toate acestea, venitul depinde de necesitatea unui profit contabil suficient.

Republica Austria consideră, în schimb, că certificatele de participare la profit în litigiu dau dreptul numai la o remunerare într-un procent fix din valoarea nominală. Această interpretare ar rezulta și numai din înțelesul comun al termenilor și este confirmată de comparația cu formele de finanțare enumerate exemplificativ la articolul 11 alineatul 2 din Convenția pentru evitarea dublei impunerii Germania-Austria.

În prezentul litigiu, ar fi vorba numai despre o amânare acordată de creditor, deoarece, pe durata sa de valabilitate, certificatul de participare la profit garantează, în principiu, un drept de plată în anii următori. Prin urmare, certificatele de participare la profit ar corespunde în privința rezultatului cu valorile mobiliare cu venit fix, care depind în oarecare măsură de pierderi.

Ordonanța președintelui Curții din 21 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf – Germania) – Colena AG/Deiters GmbH

(Cauza C-78/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/58)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 171, 26.5.2015.

Ordonanța președintelui Curții din 23 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – TrustBuddy AB/Lauri Pihlajaniemi

(Cauza C-311/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/59)

Limba de procedură: finlandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 9 decembrie 2015 – Grecia și Ellinikos Chrysos/Comisia

(Cauzele conexate T-233/11 și T-262/11) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Sectorul minier — Subvenție acordată de autoritățile elene în favoarea întreprinderii miniere Ellinikos Chrysos — Contract de cesiune a unei exploatații miniere la un preț inferior valorii reale de piață și scutire de taxele aferente operațiunii — Decizie prin care măsurile de ajutor sunt declarate ilegale și prin care se dispune recuperarea sumelor corespunzătoare — Noțiunea de avantaj — Criteriul investitorului privat”)

(2016/C 038/60)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos, V. Asimakopoulos, G. Kanellopoulos și A. Iosifidou, agenți) (cauza T-233/11) și Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (Kifissia, Grecia) (reprezentanți: inițial K. Adamantopoulos, E. Petritsi, E. Trova și P. Skouris, ulterior K. Adamantopoulos, E. Trova, P. Skouris și E. Roussou, avocați) (cauza T-262/11)

Pârâți: Comisia Europeană (reprezentanți: É. Gippini Fournier și D. Triantafyllou, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2011/452/UE a Comisiei din 23 februarie 2011 privind ajutorul de stat C 48/08 (ex NN 61/08) acordat de Grecia în favoarea întreprinderii Ellinikos Chrysos AE (JO L 193, p. 27)

Dispozitivul

- 1) Conexează cauzele T-233/11 și T-262/11 în vederea pronunțării hotărârii.
- 2) Respinge acțiunile.
- 3) În cauza T-233/11, Republica Elenă suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 4) În cauza T-262/11, Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie.

⁽¹⁾ JO C 204, 9.7.2011.

Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2015 – Belgia/Comisia

(Cauza T-563/13) ⁽¹⁾

(„FEGA — Cheltuieli excluse de la finanțare — Cheltuieli efectuate de Belgia — Fructe și legume — Obligație de motivare — Condiții de recunoaștere a unei organizații de producători — Externalizarea de către o organizație de producători a unor activități esențiale — Cuantumul care trebuie exclus — Proporționalitate”)

(2016/C 038/61)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Belgiei (reprezentanți: J.-C. Halleux și M. Jacobs, agenți, asistați de F. Tuytschaever și M. Varga, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Kranenborg și P. Rossi, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare 2013/433/UE a Comisiei din 13 august 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea „Garantare”, în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 219, p. 49), în măsura în care privește cheltuielile efectuate de Regatul Belgiei sau, în orice caz, cerere de limitare a cuantumului care trebuie exclus de la finanțare.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 367, 14.12.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2015 – LTJ Diffusion/OAPI – Arthur și Aston (ARTHUR & ASTON)

(Cauza T-83/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale ARTHUR & ASTON — Marca națională figurativă anterioară Arthur — Lipsa unei utilizări serioase a mărcii — Articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Formă care diferă prin elemente care alterează caracterul distinctiv”]

(2016/C 038/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: LTJ Diffusion (Colombes, Franța) (reprezentanți: inițial S. Lederman, ulterior F. Fajgenbaum, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Arthur et Aston SAS (Giberville, Franța) (reprezentant: N. Boespflug, avocat)

Obiectul

Acțiunea formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 2 decembrie 2013 (cauza R 1963/2012-1), privind o procedură de opoziție între LTJ Diffusion și Arthur et Aston SAS

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) *Obligă LTJ Diffusion la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 112, 14.4.2014.

Hotărârea Tribunalului din 11 decembrie 2015 – Finlanda/Comisia

(Cauza T-124/14) ⁽¹⁾

[„FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Dezvoltare rurală — Corecție financiară punctuală — Eligibilitatea cheltuielilor efectuate pentru cumpărarea de materiale și de echipamente de ocazie — Regim derogatoriu pentru microîntreprinderi și pentru întreprinderile mici și mijlocii — Articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006”]

(2016/C 038/63)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Republica Finlanda (reprezentanți: J. Heliskoski și S. Hartikainen, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Aalto, J. Aquilina, P. Rossi și T. Sevón, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare 2013/763/UE a Comisiei din 12 decembrie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 338, p. 81), în măsura în care această decizie exclude de la finanțarea de către Uniune în cadrul FEADR anumite cheltuieli ale Republicii Finlanda, în cuantum de 927 827,58 euro, din cauza neconformității lor cu normele Uniunii.

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia de punere în aplicare 2013/763/UE a Comisiei din 12 decembrie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) în măsura în care această decizie exclude de la finanțarea de către Uniune în cadrul FEADR anumite cheltuieli ale Republicii Finlanda, în cuantum de 927 827,58 euro, din cauza neconformității lor cu normele Uniunii.*

2) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 9 decembrie 2015 – Comercializadora Eloro/OAPI – Zumex Group (zumex)

(Cauza T-354/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative ZUMEX — Marcă națională verbală anterioară JUMEX — Lipsa utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 038/64)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Mexic) (reprezentant: J. de Castro Hermida, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Zumex Group, SA (Moncada, Spania) (reprezentant: M. C. March Cabrelles, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 13 februarie 2014 (cauza R 391/2012-1), referitoare la o procedură de opoziție între Comercializadora Eloro, SA și Zumex Group, SA.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comercializadora Eloro, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2015 – Fútbol Club Barcelona/OAPI (Reprezentarea conturului unui ecuson)

(Cauza T-615/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare reprezentând conturul unui ecuson — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 038/65)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spania) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 mai 2014 (cauza R 2500/2013-1), privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn figurativ reprezentând conturul unui ecuson

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fútbol Club Barcelona la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 372, 20.10.2014.

Hotărârea Tribunalului din 10 decembrie 2015 – Sony Computer Entertainment Europe/OAPI – Marpefa (Vieta)

(Cauza T-690/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară figurativă Vieta — Utilizare serioasă a mărcii — Natura utilizării — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 51 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv — Proba utilizării pentru produsele înregistrate]

(2016/C 038/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Marpefa, SL (Barcelona, Spania) (reprezentant: I. Barroso Sánchez-Lafuente, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 2 iulie 2014 (cauza R 2100/2013-2), referitoare la o procedură de decădere între Sony Computer Entertainment Europe Prd și Marpefa, SL.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 2 iulie 2014 (cauza R 2100/2013-2) în măsura în care prin aceasta a fost respins recursul împotriva deciziei diviziei de anulare de respingere a cererii de decădere din drepturile asupra mărcii comunitare figurative Vieta pentru „aparatele reproducerea sunetului și a imaginilor”.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 341, 1.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 11 decembrie 2015 – Hikari Miso/OAPI – Nishimoto Trading (Hikari)

(Cauza T-751/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Hikari — Marca națională verbală anterioară HIKARI — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 038/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hikari Miso Co. Ltd (Simosuwa-machi, Japonia) (reprezentanți: D. McFarland, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: H. O'Neill, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Nishimoto Trading Co. Ltd (Santa Fe Springs, California, Statele Unite) (reprezentant: G. Pritchard, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 8 septembrie 2014 (cauza R 2394/2013-4), privind o procedură de opoziție între Nishimoto Trading Co. Ltd și Hikari Miso Co. Ltd

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hikari Miso Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015.

Ordonanța Tribunalului din 1 decembrie 2015 – REWE-Zentral/OAPI – Planet GDZ (PRO PLANET)

(Cauza T-373/12) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2016/C 038/68)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: REWE-Zentral AG (Köln, Germania) (reprezențanți: inițial M. Kinkeldey și A. Bognár, ulterior M. Kinkeldey și C. Schmitt, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Planet GDZ AG (Tagelswangen, Elveția) (reprezențanți: inițial M. Nentwig și G. M. Becker, ulterior M. Nentwig, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 14 iunie 2012 (cauza R 1350/2011-1) privind o procedură de opoziție între Planet GDZ AG și REWE-Zentral AG.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă REWE-Zentral AG și Planet GDZ AG să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și câte o jumătate din cheltuielile efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 319, 20.10.2012.

Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2015 – Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Comisia

(Cauza T-215/14) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Înlocuirea actului atacat pe parcursul judecării — Adaptarea concluziilor — Acțiune paralelă împotriva noii decizii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2016/C 038/69)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamante: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Polonia) (reprezentanți: T. Koncewicz și K. Gruszecka-Spychała, avocați) și Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia) (reprezentanți: inițial T. Koncewicz și K. Gruszecka-Spychała, ulterior P. Rosiak, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Grespan, S. Noë și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Obiectul

Inițial, cerere de anulare a Deciziei 2014/883/UE a Comisiei din 11 februarie 2014 privind măsura SA.35388 (13/C) (ex 13/NN și ex 12/N) – Polonia – Înființarea aeroportului Gdynia-Kosakowo (JO L 357, p. 51), precum și, ulterior, cerere de anulare a Deciziei (UE) 2015/1586 a Comisiei din 26 februarie 2015 privind măsura SA.35388 (13/C) (ex 13/NN și ex 12/N) – Polonia – Înființarea aeroportului Gdynia-Kosakowo (JO L 250, p. 165), care a înlocuit Decizia 2014/883

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului acțiunii.*
- 2) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. Z o.o., în ceea ce privește procedura principală.*
- 3) *Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia Kosakowo suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie, în ceea ce privește procedura de măsuri provizorii.*
- 4) *Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.

Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2015 – Gmina Kosakowo/Comisia

(Cauza T-217/14) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Înlocuirea actului atacat pe parcursul procesului — Nepronunțare asupra fondului”)

(2016/C 038/70)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Polonia) (reprezentant: M. Leśny, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Grespan, S. Noë și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2014/883/UE a Comisiei din 11 februarie 2014 privind măsura SA.35388 (13/C) (ex 13/NN și ex 12/N) – Polonia – Crearea aeroportului din Gdynia-Kosakowo (JO L 357, p. 51).

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Gmina Kosakowo în procedura principală.*
- 3) *Gmina Kosakowo suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în procedura măsurilor provizorii.*
- 4) *Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 202, 30.6.2014.

Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2015 – GreenPack/OAPI (greenpack)

(Cauza T-513/14) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Refuzul înregistrării — Retragerea cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)

(2016/C 038/71)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: GreenPack GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: inițial P. Ruess și A. Doepner-Thiele, ulterior C. Glasemann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial G. Schneider, ulterior G. Schneider și D. Botis, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 29 aprilie 2014 (cauza R 2324/2013-1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal greenpack drept marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Obligă GreenPack GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Ordonanța Tribunalului din 23 noiembrie 2015 – EREF/Comisia**(Cauza T-694/14) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare — Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 — Asociație — Lipsa afectării directe a membrilor — Inadmisibilitate”)**

(2016/C 038/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: European Renewable Energies Federation (EREF) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: U. Prall, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, K. Herrmann și R. Sauer, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Comunicării Comisiei din 28 iunie 2014 intitulată „Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020” (JO C 200, p. 1) în ceea ce privește criteriile de apreciere a compatibilității cu piața internă a ajutoarelor acordate pentru producția de energie din surse regenerabile

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă European Renewable Energies Federation (EREF) la suportarea, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, a celor efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 409, 17.11.2014.

Ordonanța Tribunalului din 23 noiembrie 2015 – Actega Terra/OAPI – Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe)**(Cauza T-766/14) ⁽¹⁾****[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală FoodSafe — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune în mod vădit nefondată”]**

(2016/C 038/73)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Actega Terra GmbH (Lehrte, Germania) (reprezentant: C. Onken, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Schifko, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Heidelberger Druckmaschinen AG (Heidelberg, Germania) (reprezentant: I. Lins, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 8 septembrie 2014 (cauza R 2440/2013-4) privind o procedură de declarare a nulității între Heidelberger Druckmaschinen AG și Actega Terra GmbH.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Actega Terra GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015.

Ordonanța Tribunalului din 27 noiembrie 2015 – Italia/Comisia

(Cauza T-809/14) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Regim lingvistic — Anunț pentru ocuparea unui post de director al Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii — Cerințe lingvistice care figurează în modulul de prezentare a candidaturii online — Pretinsă divergență față de anunțul pentru ocuparea postului publicat în Jurnalul Oficial — Scrisoare trimisă de Comisie după încheierea procedurii de depunere a candidaturilor — Inadmisibilitate”)

(2016/C 038/74)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a unei pretinse decizii a Comisiei din cuprinsul unei scrisori din 2 octombrie 2014, adresată directorului general pentru Uniunea Europeană din cadrul Ministerului Afacerilor Externe din Italia, de către directorul general al Direcției Generale (DG) „Resurse Umane și Securitate” a Comisiei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015

Ordonanța Tribunalului din 1 decembrie 2015 – Banco Espírito Santo/Comisia

(Cauza T-814/14) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Ajutor al autorităților portugheze pentru rezoluția instituției financiare Banco Espírito Santo, SA — Înființarea unei bănci punte — Decizie de a nu ridica obiecții — Angajamente prezentate de autoritățile portugheze — Controlul respectării angajamentelor sale de către un mandatar — Remunerarea mandatarului de către banca de lichidare — Cerere de anulare parțială — Inadmisibilitate”)

(2016/C 038/75)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Banco Espírito Santo, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: M. Gorjão Henriques și L. Bordalo e Sá, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, M. França și P. J. Loewenthal, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a punctelor 9 și 18 din anexa II la decizia Comisiei C (2014) 5682 final din 3 august 2014, ajutor de stat SA.39250 (2014/N) – Portugalia, rezoluția Banco Espírito Santo, SA, în măsura în care acestea impun sau pot fi interpretate că impun reclamantei obligația să ia asupra sa sarcina remunerării mandatarului însărcinat să asigure respectarea angajamentelor subscrise de Republica Portugheză sau orice cheltuială a acestuia

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție formulate de Republica Portugheză.
- 3) Banco Espírito Santo, SA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Banco Espírito Santo, SA, Comisia Europeană și Republica Portugheză suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.

(¹) JO C 118, 13.4.2015

Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2015 – August Brötje GmbH/OAPI (HydroComfort)

(Cauza T-845/14) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale HydroComfort — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]

(2016/C 038/76)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: August Brötje GmbH (Rastede, Germania) (reprezentanți: S. Pietzcker și C. Spintig, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: W. Schramek, D. Walicka și A. Schiffko, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 23 octombrie 2014 (cauza R 1302/2014-5) privind o procedură de înregistrare a semnului verbal HydroComfort ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) *Obligă August Brötje GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015.

Ordonanța Tribunalului din 2 decembrie 2015 – Novartis/OAPI – Mabxience (HERTIXAN)

(Cauza T-41/15) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragerea cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)

(2016/C 038/77)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Novartis AG (Bâle, Elveția) (reprezentant: M. Douglas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Mabxience SA (Montevideo, Uruguay)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 31 octombrie 2014 (cauza R 2550/2013-1) privind o procedură de opoziție între Novartis AG și Mabxience SA.

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Obligă Novartis AG la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 107, 30.3.2015.

Ordonanța Tribunalului din 23 noiembrie 2015 – Slovenia/Comisia

(Cauza T-118/15) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — FEOGA — Secțiunea Garantare — FEAGA și FEADR — Termen pentru introducerea acțiunii — Început — Tardivitate — Inadmisibilitate”)

(2016/C 038/78)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Republica Slovenia (reprezentant: L. Bembič, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Rous Demiri și D. Triantafyllou, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare a Comisiei din 19 decembrie 2014 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 369, p. 71), în măsura în care exclude anumite cheltuieli efectuate de Republica Slovenă

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Nu este necesară pronunțarea cu privire la cererile de intervenție formulate de Republica Italiană, de Republica Franceză și de Ungaria.
- 3) Obligă Republica Slovenă la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Republica Slovenă, Comisia, Republica Italiană, Republica Franceză și Ungaria suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererilor de intervenție.

(¹) JO C 146, 4.5.2015.

Ordonanța Tribunalului din 20 noiembrie 2015 – Zitro IP/OAPI (WORLD OF BINGO)

(Cauza T-202/15) (¹)

[„**Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative WORLD OF BINGO — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată**”]

(2016/C 038/79)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: A. Canela Giménez, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: V. Melgar și J. Crespo Carrillo, agenți)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 23 februarie 2015 (cauza R 1899/2014-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ WORLD OF BINGO ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Zitro IP Sàrl la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 198, 15.6.2015.

Ordonanța Tribunalului din 20 noiembrie 2015 – Zitro IP/OAPI (WORLD OF BINGO)(Cauza T-203/15) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale WORLD OF BINGO — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]

(2016/C 038/80)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: A. Canela Giménez, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentați: V. Melgar și J. Crespo Carrillo, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 23 februarie 2015 (cauza R 1900/2014-4) privind cererea de înregistrare a semnului verbal WORLD OF BINGO ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Zitro IP Sàrl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 198, 15.6.2015.

Ordonanța Tribunalului din 2 decembrie 2015 – Lidl Stiftung/OAPI – toom Baumarkt (Super Samstag)(Cauza T-213/15) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Cerere de declarare a nulității — Retragera cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului)

(2016/C 038/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezentați: M. Wolter și A.C. Berger, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: H.P. Kunz, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: toom Baumarkt GmbH (Köln, Germania) (reprezentați: M. Kinkeldey, S. Brandstätter și J. Rosenhäger, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 16 februarie 2015 (cauza R 657/2014-5) privind o procedură de declarare a nulității între toom Baumarkt GmbH și Lidl Stiftung & Co. KG

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Lidl Stiftung & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 205, 22.6.2015.

Ordonanța Tribunalului din 17 noiembrie 2015 – Certuss Dampfautomaten/OAPI – Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC)

(Cauza T-329/15) (¹)

(„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului*”)

(2016/C 038/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG (Krefeld, Germania) (reprezentant: J. Sroka, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Universal for Engineering Industries SAE (Giza, Egipt)

Obiectul

Cerere formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 9 aprilie 2015 (cauza R 1303/2014-2), referitoare la o procedură de opoziție între Universal for Engineering Industries SAE și Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG să suporte propriile cheltuieli, precum și pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

(¹) JO C 279, 24.8.2015.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 10 decembrie 2015 – GGP Italy/Comisia

(Cauza T-474/15 R)

(„*Măsuri provizorii — Directiva 2006/42/CE — Protecția sănătății și a securității consumatorilor și a lucrătorilor împotriva riscurilor legate de utilizarea mașinilor — Măsură adoptată de autoritățile letone prin care se interzice un tip de mașină de tuns iarba — Decizia Comisiei prin care măsura este declarată justificată — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței*”)

(2016/C 038/83)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) (Castelfranco Veneto, Italia) (reprezentați: A. Villani, L. D'Amario și M. Caccialanza, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braga da Cruz și L. Cappelletti, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/902 a Comisiei din 10 iunie 2015 privind o măsură luată de Letonia, în conformitate cu Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, de interzicere a introducerii pe piață a unei mașini de tuns iarba fabricate de GGP Italy SpA (JO L 147, p. 22)

Dispozitivul

- 1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
- 2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 6 octombrie 2015 – Flamagas/OAPI – MatMind (CLIPPER)

(Cauza T-580/15)

(2016/C 038/84)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Flamagas, SA (Barcelona, Spania) (reprezentanți: I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez și D. Gabarre Armengol, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: MatMind Srl (Formello, Italia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară tridimensională (Forma unei brichete care conține elementul verbal „CLIPPER”) – marca comunitară nr. 4 758 652

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 30 iulie 2015 în cauza R 924/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- confirmarea Deciziei diviziei de anulare din 22 martie 2013 în procedura de declarare a nulității nr. C 5642 împotriva înregistrării mărcii comunitare nr. 4 758 652;
- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009;

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 27 octombrie 2015 – Yieh United Steel/Comisia

(Cauza T-607/15)

(2016/C 038/85)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Taiwan) (reprezentant: D. Luff, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea articolelor 1 și 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 al Comisiei din 26 august 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul atacat” sau „regulamentul privind taxa definitivă”), în măsura în care o privesc pe reclamantă și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe competența Tribunalului de a controla articolele 1 și 2 din regulamentul atacat și conformitatea acestuia cu regulamentul de bază și cu principiile generale ale dreptului european.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, întrucât a refuzat în mod neîntemeiat să ia în considerare metodele reclamantei de alocare a costurilor, utilizate de aceasta în mod tradițional și care corespund practicilor contabile recunoscute la nivel internațional. Din cauza acestei încălcări, Comisia a refuzat în mod eronat o deducere a fierului vechi reciclat din costul de producție al produsului în cauză, sporind astfel în mod artificial valoarea normală, cu încălcarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, întrucât aceasta, la stabilirea valorii normale, a înlăturat în mod eronat vânzările produsului în cauză care au avut loc în cursul unor operațiuni normale cu un client național independent. Comisia nu a motivat suficient acest refuz. În plus, presupunând că motivul respingerii acestora e simplul fapt că aceste vânzări erau exportate după vânzare (fără ca reclamanta să aibă cunoștință de acest fapt), criteriul aplicat de Comisie este nelegal. Comisia ar fi trebuit să ia în considerare intenția reclamantei cu privire la destinația finală a acestor vânzări la momentul la care au avut loc. Comisia a încălcat astfel articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază prin înlăturarea vânzărilor naționale doar pentru că după vânzare erau exportate de un client independent.

⁽¹⁾ JO 2015 L 224, p. 10.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2015 – Azur Space Solar Power/OAPI (Reprezentarea unei linii negre)

(Cauza T-614/15)

(2016/C 038/86)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Germania) (reprezentant: J. Nicodemus, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative (Reprezentarea unei linii negre) – cererea de înregistrare nr. 1 201 652

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 2 septembrie 2015 în cauza R 3233/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2015 – E-Control/ACER

(Cauza T-671/15)

(2016/C 038/87)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Viena, Austria) (reprezentant: F. Schuhmacher, avocat)

Pârâtă: Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea avizului nr. 09/2015 din 23 septembrie 2015 al Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei privind compatibilitatea deciziilor autorităților naționale de reglementare de aprobare a metodelor de alocare a capacităților de transport transfrontalier în Europa centrală și de est cu Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003 [denumit în continuare „Regulamentul nr. 714/2009”] și cu Liniile directe privind gestionarea și alocarea capacității de transfer disponibile a interconexiunilor dintre sistemele naționale, cuprinse în anexa I la acesta;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea unor cerințe procedurale, inclusiv și în special lipsa unor norme procedurale, încălcarea dreptului de acces la dosar, încălcarea dreptului de a fi ascultat și lipsa unei motivări adecvate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa de temei juridic pentru măsurile propuse, întrucât ACER nu a respectat procedura prevăzută la articolul 8 din Regulamentul nr. 713/2009, ci dimpotrivă și-a întemeiat avizul pe articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 713/2009, depășindu-și astfel competențele prevăzute la acest articol și acționând *ultra vires*.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului nr. 714/2009, întrucât concluzia ACER, potrivit căreia la frontiera germano-austriacă există o congestie structurală, nu este susținută de fapte și este incompatibilă cu definiția congestiei. În plus, avizul nu conține un studiu de impact și o evaluare aprofundată a soluțiilor alternative. În sfârșit, procedura de alocare a capacităților, astfel cum este prezentată în aviz, nu constituie o soluție adaptată și proporțională pentru problemele identificate în acesta.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (UE) nr. 1222/2015 al Comisiei (Liniile directoare CACM) întrucât avizul nu ține seama de exigențele obligatorii de fond și procedurale cuprinse în acest regulament, intrat în vigoare înainte de adoptarea avizului menționat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 101 și 102 TFUE, coroborate cu articolul 4 alineatul (3) TUE, în măsura în care avizul încalcă principiile fundamentale ale pieței interne europene a energiei impunând autorităților naționale de reglementare și gestionarilor rețelelor de transport de electricitate [TSO] obligația să scindeze în mod artificial piața integrată a electricității între Austria și Germania.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 34 și 35 TFUE, întrucât măsura de reglementare ar impune bariere artificiale comerțului între statele membre și ar încălca principiul fundamental al liberei circulații a mărfurilor în sensul articolelor 34 și 35 TFUE.

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2015 – Shanxi Taigang Stainless Steel/Comisia

(Cauza T-675/15)

(2016/C 038/88)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (Taiyuan, China) (reprezentanți: F. Carlin, Barrister, și N. Niejahr, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1429 al Comisiei din 26 august 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2015 L 224, p. 10), în măsura în care impune taxe antidumping asupra exporturilor reclamantei și obligă la perceperea definitivă a taxelor provizorii impuse asupra acestor exporturi și
- obligarea Comisiei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamantă în legătură cu această procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, prin care se susține că Comisia a încălcat al doilea paragraf al articolului 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ („regulamentul de bază”) prin identificarea și alegerea Statelor Unite ale Americii („SUA”) drept țara analogă adecvată în acest caz. Alegerea s-a bazat pe o interpretare și o aplicare eronate ale celui de al doilea paragraf al articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, precum și pe erori vădite de apreciere a situației de fapt. În subsidiar, Comisia a aplicat în mod vădit eronat articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază întrucât nu a efectuat anumite ajustări necesare ale valorii normale, în pofida alegerii SUA drept țară analogă.
2. Al doilea motiv, prin care se susține că Comisia a încălcat articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază întrucât nu a efectuat ajustările necesare pentru costurile de transport intern pe care le suportă un producător exportator din SUA, conform literei (k) a dispoziției menționate.
3. Al treilea motiv, prin care se susține că Comisia a încălcat articolul 3 alineatele (2), (6) și (7) din regulamentul de bază. Analiza Comisiei cu privire la anumiți factori cauzatori de prejudiciu și la cauzalitate este viciată de erori vădite de apreciere a situației de fapt și/sau nu este conformă cu obligația Comisiei de a examina datele cu diligență și imparțialitate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009 L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2015 – Les Éclaires/OAPI – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)

(Cauza T-680/15)

(2016/C 038/89)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Les Éclaires GmbH (Nürnberg, Germania) (reprezentant: S. Bund, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: L'éclaireur International (Luxemburg, Luxemburg)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „L'ECLAIREUR” – marca comunitară nr. 3 494 028

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 3 septembrie 2015 în cauza R 2266/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;

- Încălcarea articolului 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009;
- Discordanță cu partea C secțiunea 6 din liniile directoare privind examinarea practică la OAPI.

**Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2015 – Environmental Manufacturing/OAPI – Société Elmar Wolf
(Reprezentarea unui cap de lup)**

(Cauza T-681/15)

(2016/C 038/90)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société Elmar Wolf SA (Wissembourg, Franța)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă (Reprezentarea unui cap de lup) – Cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4 971 511

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 3 septembrie 2015 în cauza R 1252/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI și a celeilalte părți la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

**Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2015 – Sulayr Global Service/OAPI – Sulayr Calidad (sulayr
GLOBAL SERVICE)**

(Cauza T-685/15)

(2016/C 038/91)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Sulayr Global Service, SL (Valle del Zalabi, Spania) (reprezentați: P. López Ronda, G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal și E. Armero Lavie, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sulayr Calidad, SL (Granada, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „Sulayr GLOBAL SERVICE” – cererea de înregistrare nr. 11 960 515

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 septembrie 2015 în cauza R 0149/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, având în vedere că s-a considerat că există o similitudine între serviciile vizate care fac parte din clasa 40 și serviciile incluse de marca anterioară, care fac parte din clasa 42 și, prin urmare, că există un risc de confuzie între acestea;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 și a normei 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2015 – Clover Canyon/OAPI – Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)

(Cauza T-693/15)

(2016/C 038/92)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Clover Canyon, Inc. (Los Angeles, Statele Unite) (reprezentant: T. Schmitz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kaipa Sportswear GmbH (Heilbronn, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „CLOVER CANYON”- cererea de înregistrare nr. 1 120 485

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 4 august 2015 în cauza R 3018/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac

sau

- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2015 – Micula/Comisia

(Cauza T-694/15)

(2016/C 038/93)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ioan Micula (Oradea, România) (reprezentant: K. Struckmann, avocat, G. Forwood, Barrister și A. Kadri, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2015/1470 a Comisiei din 30 martie 2015 privind ajutorul de stat SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) pus în aplicare de România – Hotărârea arbitrală în cauza Micula/România din 11 decembrie 2013 [notificată cu numărul C(2015) 2112] (JO 2015 L 232, p. 43);
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care (a) îl privește pe reclamant, (b) împiedică România să se conformeze hotărârii, (c) obligă România să recupereze orice ajutor incompatibil, (d) obligă reclamantul să răspundă în solidar pentru rambursarea ajutorului acordat entităților identificate la articolul 2 alineatul (2) din decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Potrivit primului motiv decizia este afectată de o eroare întrucât articolul 351 TFUE și principiile generale de drept nu sunt corect aplicate în speță.
2. Potrivit celui de al doilea motiv se constată în mod eronat în decizie că măsura în discuție a conferit un avantaj reclamantului, în special prin aprecierea în mod incorect a momentului la care pretinsul avantaj a fost acordat sau, în subsidiar, prin considerarea faptului că plata despăgubirilor constituie un avantaj.
3. Potrivit celui de al treilea motiv, se constată în mod eronat în decizie că măsura în discuție era imputabilă statului român.
4. Potrivit celui de al patrulea motiv, compatibilitatea preinsei măsurii de ajutor a fost apreciată în mod eronat în decizie.

5. Potrivit celui de al cincilea motiv, beneficiarii pretinsului ajutor au fost identificați în mod eronat în decizia atacată și lipsește motivarea concluziilor deciziei, în special în ceea ce privește identificarea persoanelor fizice și juridice care formează pretinsa întreprindere beneficiară.
6. Potrivit celui de al șaselea motiv, decizia atacată este afectată de o eroare de drept și de un abuz de putere întrucât se dispune recuperarea pretinsului ajutor.
7. Potrivit celui de al șaptelea motiv, decizia încalcă principiul protecției încrederii legitime.
8. Potrivit celui de al optulea motiv, decizia este afectată de nerespectarea normelor fundamentale de procedură, în special a dreptului de a fi ascultat, a articolului 108 alineatul (3) TFUE și a articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41 (cu modificările ulterioare).

Acțiune introdusă la 24 noiembrie 2015 – BMB/OAPI – Ferrero (bombonieră, cutie)

(Cauza T-695/15)

(2016/C 038/94)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: BMB sp. z o.o. (Grójec, Polonia) (reprezentant: K. Czubkowski, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ferrero (Alba, Italia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamanta.

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 826 680 0001.

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a OAPI din 8 septembrie 2015 în cauza R 1150/2012-3.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate.

Motivele invocate

— Încălcarea articolului 61 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 6/2002;

— Încălcarea articolului 62 și a articolului 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002;

— Încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002;

— Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 1 decembrie 2015 – Bodegas Vega Sicilia/OAPI (TEMPOS VEGA SICILIA)**(Cauza T-696/15)**

(2016/C 038/95)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Spania) (reprezentant: S. Alonso Maruri, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)**Datele privind procedura în fața OAPI***Marca în litigiu:* marca comunitară verbală „TEMPOS VEGA SICILIA” cererea de înregistrare nr. 13 066 121*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 30 septembrie 2015 în cauza R 285/2015-4**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea și, prin urmare, lipsirea de efecte a deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 30 septembrie 2015 în cauza R 285/2015-4;
- anularea și, prin urmare, lipsirea de efecte a deciziei de refuz a OAPI din 8 decembrie 2014;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 118l din Regulamentul nr. 491/2009 cu privire la organizarea pieței vinicole.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2015 – Volfas Engelman/OAPI – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)**(Cauza T-700/15)**

(2016/C 038/96)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Volfas Engelman AB (Kaunas, Lituania) (reprezentant: P. Olson, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Rauch Fruchtsäfte GmbH (Rankweil, Austria)**Datele privind procedura în fața OAPI***Solicitantul:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „BRAVORO PINTA” – cererea de înregistrare nr. 10 725 381

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 17/09/2015 în cauza R 1649/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10725381 și;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Camera de recurs a identificat în mod greșit publicul relevant;
- Camera de recurs a considerat în mod greșit că publicul relevant va face dovada unui nivel de atenție mediu;
- Camera de recurs a săvârșit o eroare ignorând elementele vizuale semnificative ale mărcii comunitare pentru care s-a solicitat înregistrarea;
- Camera de recurs a săvârșit o eroare constatând că există o similitudine fonetică între mărci;
- Camera de recurs a săvârșit o eroare întemeindu-și decizia pe constatarea, de la punctul 42 al deciziei, că marca anterioară se bucură de un caracter distinctiv ridicat pentru băuturile energizante;
- Camera de recurs a săvârșit o eroare constatând existența unui risc de confuzie.

Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2015 – Stock Polska/OAPI – Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Cauza T-701/15)

(2016/C 038/97)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: Stock Polska Sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: T. Gawrylczyk, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lass & Steffen GmbH Wein und Spirituosen-Import (Lübeck, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „LUBELSKA” – cererea de înregistrare nr. 11 657 459

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 24 septembrie 2015 în cauza R 1788/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2015 – Makhlouf/Consiliul**(Cauza T-706/15)**

(2016/C 038/98)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Ehab Makhlouf (Damas, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Declararea acțiunii reclamantului drept admisibilă și întemeiată;
- în consecință, obligarea Uniunii Europene la repararea prejudiciului suferit de reclamant într-un cuantum pe care Tribunalul în va stabili în mod echitabil;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un singur motiv, întemeiat pe prejudiciul pe care reclamantul l-ar fi suferit, pentru care ar fi responsabil Consiliul Uniunii Europene. Motivul invocat conține trei aspecte.

- Primul aspect întemeiat pe nelegalitatea actelor adoptate de Consiliu, prin faptul că, pe de o parte, măsurile restrictive ar avea un caracter nejustificat și disproporționat și, pe de altă parte, ar încălca drepturile la o bună administrare și la reputația reclamantului, precum și dreptul său de proprietate;
- Al doilea aspect întemeiat pe un prejudiciu moral pe care reclamantul l-ar fi suferit în urma înscrierii pe lista persoanelor și a entităților vizate de sancțiunile împotriva Siriei;
- Al treilea aspect întemeiat pe răspunderea strictă a Uniunii Europene, prin faptul că măsurile adoptate împotriva reclamantului ar restrânge în mod anormal drepturile sale fundamentale.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2015 – Pharm-a-care Laboratories/OAPI – Pharmavite (VITAMELTS)**(Cauza T-713/15)**

(2016/C 038/99)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd (Sydney, Australia) (reprezentant: I. De Freitas, solicitor)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Pharmavite LLC (California, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „VITAMELTS”- Marca comunitară nr. 11 403 581

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 10 septembrie 2015 în cauza R 2649/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- menținerea în totalitate a deciziei diviziei de anulare, astfel încât cererea de declarare a nulității nr. 8627 C să fie respinsă;
- obligarea OAPI și Pharmavite LLC la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată efectuate în aceste proceduri.

Motivele invocate

- Camera de recurs a încălcat articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009. A săvârșit o eroare de drept prin faptul că a reținut că reclamanta a fost de rea-credință atunci când a formulat cererea de înregistrare a mărcii atacate;
- Decizia Camerei de recurs este întemeiată în parte pe o încălcare a unei cerințe fundamentale de procedură, mai precis omisiunea de a da posibilitatea reclamantei de a răspunde la probele prezentate de persoana care a solicitat declararea nulității.

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2015 – Drugsrus/EMA

(Cauza T-717/15)

(2016/C 038/100)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Drugsrus Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: M. Howe și S. Ford, Barristers, și R. Sanghvi, Solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei cuprinse în email-ul EMA din data de 8 octombrie 2015, potrivit căreia Drugsrus nu este autorizată să redenumescă drept Eklira Genuair un produs importat ca Bretaris Genuair;
- obligarea EMA la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv.

Reclamanta susține că EMA a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că este inadmisibilă redenumirea medicamentelor autorizate printr-o procedură centralizată. Aceasta afirmă că, potrivit normelor TFUE privind libera circulație a mărfurilor, un importator paralel poate reambala și/sau redenumi un produs în vederea distribuirii paralele doar dacă o asemenea reambalare sau redenumire este necesară în mod obiectiv pentru ca produsul importat să aibă efectiv acces pe piața statului membru importator.

Ordonanța Tribunalului din 23 noiembrie 2015 – Necci/Comisia

(Cauza T-211/15 P) ⁽¹⁾

(2016/C 038/101)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei de recursuri a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 205, 22.6.2015.

RECTIFICĂRI**Rectificare la comunicarea în Jurnalul Oficial în cauza T-90/14**

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 398 din 30 noiembrie 2015)

(2016/C 038/102)

Comunicarea în Jurnalul Oficial în cauza T-90/14, Secolux/Comisia se citește astfel:

„Hotărârea Tribunalului din 8 octombrie 2015 – Secolux/Comisia

(Cauza T-90/14) ⁽¹⁾

**(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedura de cerere de ofertă — Controale de siguranță —
Respingerea ofertei unui ofertant — Atribuirea contractului unui alt ofertant — Răspundere
necontractuală”)**

(2015/C 398/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction (Capellen, Luxemburg) (reprezentanți: N. Prüm-Carré și E. Billot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Delaude și S. Lejeune, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 3 decembrie 2013 privind respingerea unor oferte prezentate de reclamantă în cadrul unei cereri de ofertă referitoare la furnizarea de servicii cu privire la controale de siguranță și, pe de altă parte, o cerere de reparare a prejudiciului pretins suferit ca urmare a acestei decizii

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 135, 5.5.2014.”

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO